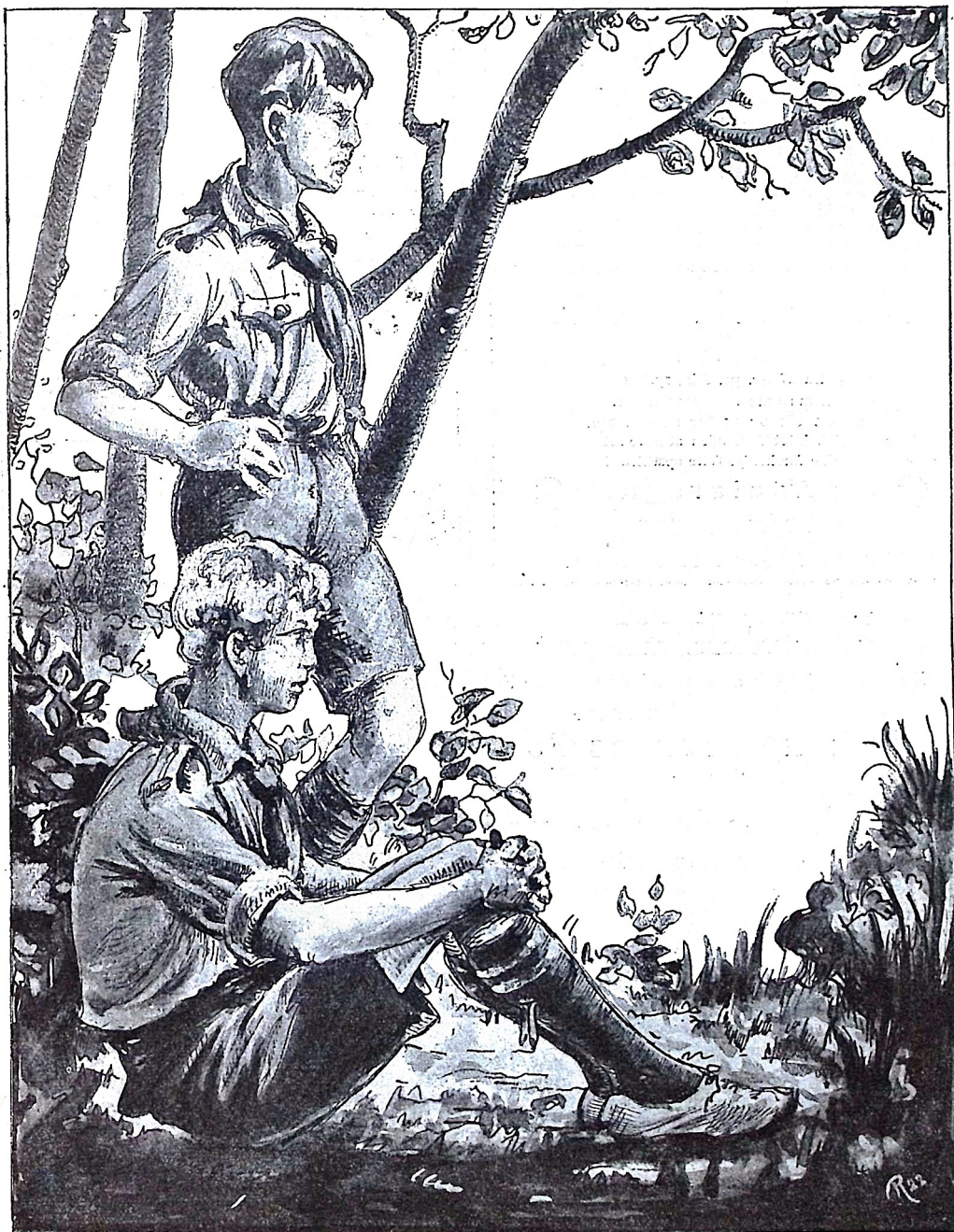

SPEJDERNES MAGASIN

HAANDVÆRKERBANKEN I KJØBENHAVN

AKTIESELSKAB — GRUNDLAGT 1867
HOVEDKONTOR

VED STRANDEN 6

Telefoner: Central 8135 & 11135
med Omstilling til samtlige Kontorer.

AFDELINGER:

AMAGERBROGADE 122
Telefon Central 13618

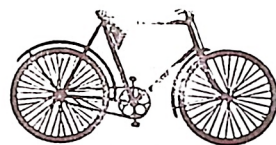
NØRREBROGADE 17
Telefon Central 4894 - 7743

TRIANGLEN 3
Telefon Central 8040.

VESTERBROGADE 63
Hjørnet af Dannebrogsgade
Telefon Central 2161 - 8316

BOX ved Hovedkontoret og samtlige Afdelinger.
Kontortid 10—3 og 5½—6½. Lørdag kun 10—2.

ADLER CYCLE A/S

København K. - Sætovet 1-3.

Cycler, Dæk, Slanger, Tilbehør.

Acaphoner - Plader - Talema- Medlemmer af Spejder-
skinner til Privat- og Lejrborg. korpset indrømmes **RABAT**

H. HALMØE

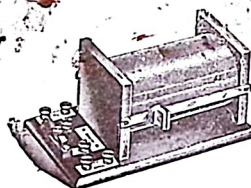
Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af
prima amerik. Army Duck.
De bedste og derfor de billigste.
Køb intet Telt, uden at have set
mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adellersgade 8.

Telefon: Byen 6762.

KØBENHAVN K.

Radio Apparater

og
Dele til Selvbygning

bedst og billigst

A/s F. GOTTLIEB HANSEN

Ny Østergade 11 - København K. - Tlf : C. 1493, Byen 3256.

Telegr.-Adr.: Gottlieb Hansen. — Katalog mod Porto.

Fodboldsæsonen er inde!

Nu gælder det om at være à jour med alle Fodboldspilletts Regler!

Køb derfor

Danske Drenges Fodboldbog!

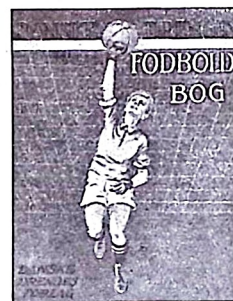
100 Sider. — Rigt Illustreret.

Pris: Kr. 2,00.

Kart. Kr. 2,75.

Masser af Forklaringer og Vejledninger!!

Faas i alle Boglader Landet over.

*Til Tændernes Morgenparade
Børstes der med
Colgate Tandpasta*

En
HAFNIA
ægte Maltøl
daglig

styrker
og bevarer
Sundheden

Leverandør til det kgl. danske Hof.

ENHVER SPEJDER

bør til enhver Tid være i
Besiddelse af en Eversharp.
Særlig den korte Model med
Lommeholder, som her er
afbildet, egner sig for Spej-
dere, da hele Pencilen gaar
ned i Lommen og derfor
vanskelig tabs.

Forlang den ægte

EVERSHARP

REG. U.S. PAT. OFF.
Navnet staar paa den.

MACKINTOSH'S TOFFEE DE LUXE

(LUKSUS CARAMEL)

er uundværlig under Lejrliv og
paa Marchture — Spørg Britiske
Spejdere — Faas i Konfekturfør.

En gros hos:

THORVALD JENSEN
STORMGADE 35 — TELF. BYEN 7120

B Ø G E R

Fra *Hasselbalchs Forlag* foreligger
forskellige nye Drengbøger. Som alle
Bøger fra dette Forlag er ogsaa disse
smukt udstyrede med Tegninger af Axel
Mathiesen.

Toms Ære, af Fitzhugh, oversat af
Finn Weiergang, er en ægte Spejder-
fortælling, rig paa Spænding.

Klit-Per, af A. Chr. Westergaard, en
rigtig Drengbog.

Aksel Holm skriver i *Solens Born*,
om Inkafolket, mens

Jens Bjerre i *Fiskerdrengen* fortæller
om en lille Drengs Liv.

Endelig er der udkommet 3 nye Hef-
ter af *Hasselbalchs Ungdomsbøger*:
Vilh. Bjerregaards *Viberne*, Niels K.
Kristensens *To Mellemkoledreng* og
Kristian Ronns *Paa Tropeoan*.

Bent Billes Løfte er en historisk Ro-
man af Morten Korch.

Gyldendals Forlag har udsendt en
spændende Drengbog: »2. Styrmand«.

N-THORSØ-OLSEN'S
BOGTRYKKERI

HENRIK STUTHOLM-NR 2
TEL. VESTER 5326

Leverandør til
Billigste Kilde

Københavns Div.
for Tryksager

KJØBENHAVNS MÆLKEFORSYNING

Telf.		Telf.
310		310
954		954

Kører med
sine 80 Detailvogne i København og Omegn

F. O. CARLSSONS EFTFL.

Carl Jonsen.

URMAGER

Amagerfortv 31
København K.

Specialforretning
i
Ure og Kæder.

Drengene fra 8 Kroner.

Grundlagt 1877.

Telf. Byen 7754.

Forste Klasses Reparatørværksted

Der er 117 Danselærere her
i Byen —
Men kun een Carlsen

SPEJDERE!

Spis altid

ROYAL-STÆNGER!

FAAS OVERALT.

KONFEKTUREFABRIKEN »ROYAL«

Den stærkeste

vand-
tæt,
falder
ikke af.

Gummisaal

Enhver Sportsmand foretrækker

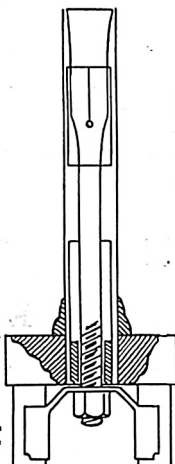
— GEPOHA —

fordi denne Saal er alle andre Fabrikater
overlegen i Holdbarhed og Smidighed.
Giver en let Gang, saa at omme Fodder
og Træthed undgaaes.
Saalet fra 1,00—2,85 pr. Par efter Størrelse
Indsend Omrids af Skoaal og Hæl.
Sendes overalt pr. Efterkrav + Porto.
Spejdere 10 pCt. Rabat

Amk. Gummivare-Industri,

Vestergade 3. Bagerstr. 6. Tlf. By. 4195

Jeppesens patenterede Forgaffelsikring

hindrer ethvert Gaffelbrud.

Benyt til
Konfirmationen:

GUNNER ENGBERG'S
PJECE

„FREMAD,
FREM AD VEJEN“

Pris 60 Øre.

Faas i alle Boglader.

**DANSKE DRENGES
FORLAG**

*Clichéerne til
Spejdernes Magasin
udføres i:*

*H. Dietrich & Sønner
Cliché Anstalt
København*

Dybtrov 11. Telf. 12867.

V. Schmidt,

Holmensg. 29. Tlf. Byen 2925 y

Messinginstrumenter, Trommer,
Signalhorn, Trommefløjter

FOTOGRAF JOHANNES HAUERSLEV

FÆLLEDVEJ 9

TELEFON 3709

ATELIER FOR PORTRÆT OG GRUPPEFOTOGRAFERING I ALLE STØRRELSE

HVERDAGE 9—6

SØNDAGE 10—4

N. F. JOHANSEN A/s

FARVERGADE 4

KØBENHAVN B.

TELF. BYEN 7347

Specialforretning i Radioapparater

Færdige Apparater og alle løse Dele for Selvbyggere

Katalog sendes 15 Øre + Porto.

Nehms Handels- & Sprogkursus

Amagertorv 31, 2

Telf. Byen 4090

Kontorskrift, Regning, enk., dobb. og Kolonnebogholderi, dansk, tysk, engelsk,
fransk, Handelskorrespondance, Stenografi, Maskinskrivning.

Aabent 10 Fm. — 9 Aften, Lørdag til Kl. 2 — Program sendes portofrit.

KONDITOR

HENNING KLENZ - TORVEGADE 32 - BYEN 3423

De bedste Kager, Chocolader og Desserter

BRINGER OVERALT I BYEN

SPEJDERNES MAGASIN VOR UNGDOM

UDGIVET AF „DET DANSKE SPEJDERKORPS“

 REDAKTOR: GUNNAR JØRGENSEN
 FREDENSVEJ 61 - CHARLOTTENLUND

VÆR BEREDT

 EKSP.: SPEJDERKORPSETS KONTOR
 NØRREGADE 15 - TELEFON BYEN 1786

NUMMER 1

OKTOBER 1923

8. AARGANG

F Ø R E N D E T R O P P E

1. Absalons Trop

Troppen har siden sidste Beretning arbejdet ret ihærdigt. Nyt Tropslokale Johannevej 9. Sp. har selv malet og snedkereret samt lagt Lys ind. Kælderen, som nu er delt i 2 »Stuer« har før været Vinkælder, saa det tog 2 Uger à 2—3 Timer pr. Dag for at rense ud. Agitation har været igang. Ny Ulvesflok oprettet med Vilh. Larsen som Flokfører. Tæller 15 Mand. Desuden allerede en Del Mandskab til en ny Trop, 2. Absalon Trop, som skal startes om ca. 1 Maaned. Derefter dannes Kolonnen. Fastelavnsfest med 5 By og 1 Saxo i 2 Bykolonnes Tropshus i Lyngby. Meget fornøjelig. Troppen deltog med hele Styrken i det af Divisionen arrangerede Karneval og vandt 1 Præmie for bedst samlet Indsats. Der har været 2 Brandmandskursus ledsaget af Tropl. Knud Jensen, 1 Samariterkursus, 6 Md. bestod. I Løbet af Foraaret flere Øvelser med fremmede Troppe. Patr. ligger i Patr. Teltlejr hele Paa-sken 5 Dage. Skt. Georgsdagen Troppen fuldtallig. Stor Ceremoni, i Tropslokalet. Ny Stander overgives Troppen. Præmieuddeling. Derefter Afmarch til Strandvejen, hvor stort fornøjeligt Lejrbaal med flere af Divisionens Troppe. Deltog i Kbhvns Divisionsturnering paa Høje Sandbjerg, vandt 1 Præmie i Lejrbaalsunderholdning. Deltog med 27 Mand i Kbhvns Divi. Øvelse mod Sydsjællands Division. 9. Maj. Trop. Fødselsdag. Gunnar Jørgensen læser op, Tropraadsformanden taler, Chokoladedrikning. Alle Patr. ligger i Teltlejr i Pinsen, trods det meget daarlige Vejr gennemføres Lejren ret tilfredsstillende. Troppen har haft Tur hver 1. og 3. Søndag i Md. Dog har vi holdt Weekendlejre fra 3. Juni hver Lørdag og Søndag lige til Korpslejren med gennemsnitlig 20 Mand hver Gang. Troppen har haft Besøg af en islandsk og en østrigsk Tropsfører, som nu begge er Medlemmer af Troppen. Troppen deltog med 25 Sp. Valdemarsdagen og med ca. 15 Sp. Volddagene. Vi tjener 50 Kr. ved Reklameuddeling. Troppen deltager med 4 Mand i Göteborgstævnet, 2 Mand paa Englands-turen og 21 Mand i Korpslejren og vinder 1 Rævehale for Turn out samt rangerer som Nr. 4 i hele Konkurrencen. Lige efter Vandreljren drager 3 Sp. til Wien officielt indbudt som 1. Wiener Kolonnes Gæster. Deltager i Wildegg Lejren. Der er afholdt Tropsmøde 1 Gang ugl. i Lokalet. (Oplæsning, Sang, Spil, Te etc. om Sommeren Fodbold paa Fælleden, Kamp mod 2 fremmede Troppe. Desuden har Lokalet staaet til Afbenyttelse hver Søndag Aften for Drengene. Graa Ulvepatr. (Førerpatr.) har afholdt Møde hver 2den Tirsdag. Troppens Sager er bleven drøftet samt Discussion. I Sommermaanederne har vi forsøgt afholdt disse Møder i det Frie, f. Eks. i Dyrehaven, hvilket er lykkedes udmærket.

Foreløbige Vinterplaner: Oprettelse af Agitationscentral, Distriktsagitation, Kolonnen, 3 Troppe inden Jul, Patr.konkurrence fra Sept. til April, Vinterweekendlejre, Besøg af forsk. Institutioner og Seværdigheder i Kbhvn., Gymnastikkursus, Sangaften, Brand-Samariter og Stifinderkursus, ev. Spejderaften med Optræden af Troppens Sp., Forældremøde. Skaffe Midler tilveje til Hjælp til Ophold og Rejse for en østrigsk Spejdertróp, som er indbudt til Sommer 1924. 1 Tropsgrund om muligt med Hus. Troppen tæller 44 active Sp., samt 7 Seniorer den 15. Aug. 1923.

August 1923.

KIBBO

M E L L E M S V A M P E AF R. REFOLII

I vore Dage kan Efteraaret ikke nærme sig, uden at man saa i det ene, saa i det andet Dagblad eller Ugeskrift træffer en eller anden Opsats om Svampe.

Svampe er kommet paa Mode, og det er i Grunden trist, for derved er de begyndt at rykke fra det uhyggelige Eventyrs Morkestemning ud i Dagens klare Lys.

Spørger man Born, for hvem man vil læse et Eventyr eller en Historie, om det skal være morsomt, uhyggeligt eller kont, saa vil af 100 de 90 stemme for det uhyggelige, de 9 for det morsomme og det ene for det konne.

Ofte for Born er der over Svampene noget af det uhyggelige Eventyrs Stemning.

Svampe vokser langt borte i de mørkeste Skove, Svampene er giftige, de vokser i »Hekseringer«, paa Billeder, der søger sin Virkning i grovkornet Symbolik, har de fleste Born en eller flere Gange set dem vokse op og dække afspillede menneskelige Skeletter. Svampenes Liv har jo Elsa Beskov paa flere Maader fortalt de smaa Born om, og det er om end ikke uhyggeligt, saa dog eventyrligt.

Men nutildags dyrker man Svampekendskab systematisk, og saa gaar Eventyrglansen af Svampene, og det er Synd, for der er altid, selv naar det overnaturlige er fjernet, Eventyr ved at søge efter dem, og i vore Dage er der saa mange Hjælpemidler til at bestemme dem efter, at man ikke, naar man blot udviser lidt Forsigtighed, i nogen nærværdig Grad behøver at frygte for at komme til at slaa sig selv ihjel ved af en Fejltagelse at spise en, der er giftig.

Morsomme og spændende Oplevelser er man altid udsat for, naar man er paa Svampejagt, og denne Paastands Rigtighed skal jeg søge at godtgøre ved nogle Eksempler fra mit eget Liv.

For omtrent en Menneskealder siden laa der Vest for Vejen, der fører fra Charlottenlund Slot ned til Grøndals-huset, et tæt Krat. Den Gang var Charlottenlund Skov ikke stærkt befærdet Alfarvej som nu, og jeg kom hyppigt forbi dette Krat uden nogen- sinde at træffe et Menneske, der gjorde Forsøg paa at trænge ind i det, dertil var det for tæt.

Af samme Grund gik jeg altid uden

om det, indtil jeg en Sensommerdag fandt Champignons i Udkanten af det.

Øjeblikkelig var alt andet glemt, og i min Eftersøgning efter flere kom jeg dybere og dybere ind i Krattet, og der dybt inde kom saa Eventyret, for pludselig stod jeg ved et Stakit, der indhegnede en firkantet Plads, hvorpaa der laa et Hus. Ja Huset ligger der for

formet Dal, hvis Bund tilsyneladende var smukt afrundet og dækket med smaa Grantræer.

Jeg gik ned ad Skraaningen, der imidlertid blev stejlere og stejlere, og inden jeg var kommet helt ned til de smaa Grantræer, var den blevet saa stejl, at mine Fodder gled i det tørre Græs. Jeg faldt og rutsjede ned mellem Træerne. Til min ubehagelige Overraskelse stoppede jeg ikke der, men blev ved med at rutsje nedad og havnede til Slut i Bunden af et dybt Hul.

Det var et af de flere Steder i Danmark forekomende saa berømte Jordfaldshuller. De »smaa« Grantræer var høje, gamle Træer, der med nøgne Stammer hævede sig op fra Hullets Bund. Selve Bunden var dækket af store Sten, og mellem dem laa Resterne af et Raadryskelet, og rundt omkring vrimlede det med Svampe, der rigtig nød det skumle Halvmørke, og saa var det dog midt paa Dagen og højt Solskin.

Min morsomste Svampeoplevelse havde jeg engang i en Sommerferie, da jeg boede i et Pensionat paa Møns Klint, hvor netop ogsaa dengang Danmarks fineste Mykolog, Professor F. G. E. Rostrup boede.

Ved Frokostbordet højede han sig over imod mig og sagde: »De er jo en stor Idreetsmand,« — jeg husker ikke med hvilke fjollede Ord min Beskedenhed bod mig at protestere, men lidt efter fortsatte han:

»Jeg har fundet en Svamp.«

»Naar De særligt gør opmærksom paa det,« svarede jeg, »saa maa det vel være en Sjældenhed.«

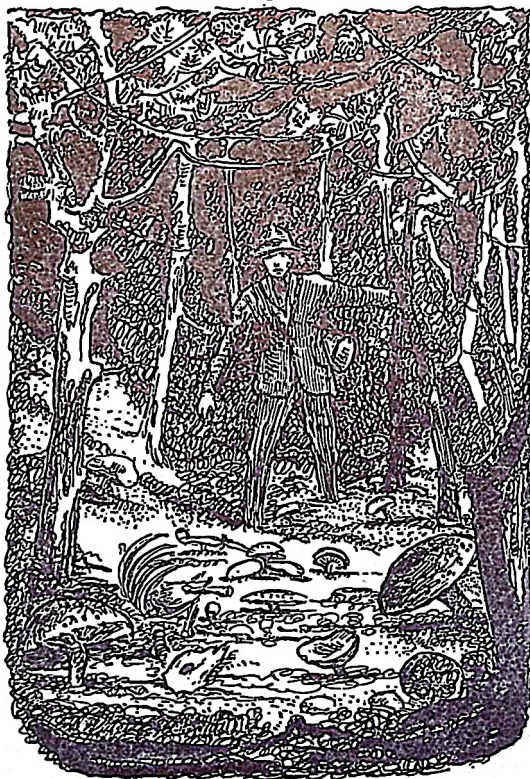
Han smilede og saa mystisk ud, idet han svarede:

»Det ved jeg ikke.«

Jeg var straks klar over Situationen og sagde: »Den vokser med andre Ord paa et vanskelig tilgængeligt Sted, og nu vil De bede mig om at plukke den til Dem.«

»De er et godt Hoved,« svarede Professor Rostrup, »men De skal nu ikke love mig noget, for De har set, hvor den vokser.«

Efter Frokost tog han en Kurv og en Snor, og saa vandrede han og jeg og forøvrigt en hel Mængde af Pensionatets andre Gæster op paa Dronningestolen. Yderst paa den staar der et gammelt udgaaet Egetræ. Han pegede

Resten endnu, men Eventyret er gaaet af det, for Krattet er delvis ryddet, og nu kan enhver se det ude fra Vejen; men den Gang fremkaldte det hos mig, om ikke ved sit Udseende, saa dog ved sin Beliggenhed, Minder om Torneroses Slot, det jeg i min Barndoms Fantasi saa ofte havde besøgt, og saa sad der tilmed en Skovskade paa Taget af det, og det er en Fugl, der at domme efter dens Farvepragt, nu en Gang ikke rigtig hører hjemme i Danmark.

Adskillige Aar senere var jeg en Gang paa Svampejagt i en tæt og for mig ganske ukendt Granskov.

Jeg var kommet ind i en lille gryde-

V E D L E J R B A A L E T

DET DANSKE SMØR

JEG har tidt lagt Mærke til, at danske Spejdere, der har haft Lejlighed til at se Spejdere i Udlandet, er tilbøjelige til ikke at kunne se andet end de (maaskel) daarlige Sider hos dem. »Bevares vel — de er rigtig flinke som Kammerater — uhyre elskværdige og hjælpsomme og saadan (jeg har aldrig hørt nogen sige andet) men som *Spejdere!* Nej, maa jeg saa bede om dem derhjemme.«

(Vi har det meget med at sætte dette lille *men* bagved alting).

Naar dette er hændt mig, har jeg ikke kunnet lade være med at tænke ved mig selv — »Ja, ogsaa jeg sætter Pris paa Jer — men *Spejdere*, mon man egentlig kan kalde jer det?»

Mon det ikke meget snarere er disse andre — *Kammeraterne* — der er det?»

Forleden Dag fik jeg Brev fra en Mand i Nagasaki, en dansk Mand, der har levet 22 Aar ude i det fremmede.

Han skrev:

»Jeg har ofte haft Lejlighed til at ærgre mig over unge Mennesker der første Gang kommer til Udlandet og derfor er uskikket til at drage Sammenligninger mellem det, de forlod, og de nye Omgivelser, de befinder sig i, Sam-

menligninger der næsten altid kritikløst hæver alt, hvad dansk er, til Skyerne og lader haant om andet.

Hos mange Danske i Udlandet har jeg fundet, at denne Mangel paa Evne til at opdage det gode i de Forhold, hvorunder de lever, har holdt sig gennem mange Aars Udlændighed og har bevirket, at de aldrig befandt sig rigtig vel udenfor Danmark.

Mit Raad til den unge Mand, der begiver sig ud i det Fremmede, er dette: Lad den nationale Maalestok blive hjemme paa Pulterkammeret, hvor den hører hjemme og lær straks fra Begyndelsen at maale med international Maalestok. Lad være med at tro, at København er Verdens Kulturcentrum, og at dansk Smør og Flæsk er det bedste i Verden. Australsk og kanadisk Smør staar fuldt ud paa Højde med det danske, og en Yorkshire Gris' røgede Bagfjerding er et lige saa velsmagende og udviklet Produkt som dens danske Kollega's.«

Her er igen noget af det samme! Det har ikke noget med Spejdere at gøre, vil I maaske synes — og dog.

Husker I en stor Nation for nogle Aar siden var lige ved at revne af Selvforgudelse.

Husker I, hvorledes denne Nation i blindt Overmod gav sig i Kæst med hele Verden og vilde

velsigne den med hele sin storslaaede Kultur — og Resultatet af denne himmelraabende Snæversynethed og Snæverhøjtheds!

Jo, — den revnede, Nationen.

Lad os endelig ikke være for selvglade. Der er mere end en Maade at revne paa. Og det der truer den danske Nation er at revne indvendig fra.

Der har vi det! Hvis vi danske skulde have nogensomhelst Mission i denne Verden, maatte det være at udvise Forstaaelse, Fordragelighed, Respekt for Anderedestænkende, Broderskabsfølelse, Kammeratskab — hvor vi saa færdes, hvad vi saa gav os af med.

Men — mon Danmark selv har noget at prale af paa det Omraade, noget vi kunde lære fra os og bringe videre, noget der var mere end Flæsk og Smør og Æg?

Lad os holde os til os selv. — Her ser vi i England 300,000 Spejdere og i Amerika 500,000 leve i god Forstaaelse med hinanden, trække troligt sammen til fælles bedste — Og vil Hvor mange er vi? 9000 — og lige ved at flaa hinanden.

Og saa vover vi at kalde os *Spejdere*.

op mod Toppen af det og sagde: »Deroppe sidder den, tror De saa, at De vil plukke den til mig.«

»Jeg kan jo i alle Tilfælde forsøge,« svarede jeg.

Saa tog jeg Snoren og kravlede tilvejs. De gamle tørre Grene holdt heldigvis, og da jeg var kommet op til Svampen, frede jeg Snoren ned. Røstrup bandt Kurven i den, og saa hejsede jeg op igen, plukkede Svampen, lagde den i Kurven, som jeg saa lod svæve langsomt ned til ham, hvorefter jeg selv begyndte Nedstigningen.

Da jeg kom ned, fandt jeg Gæsterne

staaende i en Kreds rundt om Professorens, der henrykt betragtede Svampen.

»Tænk Dem,« sagde han til mig, »jeg kender slet ikke den Art. Den hører til Polyporus Slægten, men Arten kender jeg ikke.«

»Hvorledes skal det forstaaes,« spurgte en af Gæsterne, »at De ikke kender Arten?«

»Ja, det vil sige,« svarede Professor Røstrup, »at i gunstigste Tilfælde er det en ny Art, vi har fundet, og i alle Tilfælde er det en, der ikke for er fundet i Danmark. Men det kan jeg

først faa afgjort, naar jeg kommer hjem til København. Men er det en ny Art,« fortsatte han og vendte sig direkte til mig, »saa skal jeg ogsaa love Dem, at den skal blive opkaldt efter Dem.«

Da for 21 Aar siden hans store Værk om Svampe, »Plantepathologi«, udkom, fik jeg fat i det og undersøgte, om der indenfor Polyporus Slægten fandtes en Art, der bar mit Navn. Og nu, da der er gaaet saa mange Aar, behøver jeg vel ikke at skjule, at det var mig ikke saa lidt af en Skuffelse, at det ikke var Tilfældet.

GRØNLANDSKE DRENGE

AF DIREKTØR DAUGAARD JENSEN

GRØNLANDSKE DRENGE

er lige saa lidt ens, som Drengene er det andre Steder i Verden. — Nogle er stille og forsagte, andre modige og vilde, nogle har Anlæg for boglige Sysler, andre afskyer Bogen og lever helst deres Liv saa meget under aaben Himmel som overhovedet muligt. — Allerede af den Grund kan man ikke give et Billede af, hvorledes grønlandske Drenge lever deres Liv, saaledes at Billedet gælder for dem alle sammen.

Men hertil kommer, at Omgivelserne i Grønland ligesom andre Steder har stor Indflydelse paa en grønlandsk Drengs Liv. Forældrenes Stilling, Faderens Erhverv og de fjærnere Slægtninges Position i Samfundet viser der som her sin Virkning, ligesom en Dreng, der vokser op ved en af de større Kolonier, moder langt flere forskelligartede Paa-virkninger end en Dreng, der lever sit Liv ved en lille afsides Boplads, noget tilsvarende som Tilfældet er her, naar man vil sammenligne Kaarene for en Dreng, der vokser op i en af de store Byer, med de, hvorunder en Dreng lever ude i en stille Krog paa Landet.

I ét Punkt har alle grønlandske Drenge imidlertid den samme Stilling, det nemlig at de, naar de kommer til Verden, modtages med langt større Honnør end deres Søstre. En Dreng er i de allerfleste Familier straks en Personlighed, som der knyttes store Forventninger til, fordi han skal vokse op til en Mand, der skal hjælpe til at forsørge Familien og en Gang, naar Forældrene bliver gamle, være deres Støtte, medens hans Søster aldrig bliver andet end »kun« en Pige.

I de første Aar har Drengene og Piger dog ogsaa samme Kaar paa ét Punkt, nemlig deri, at de bliver forfærdeligt forkælede af alle

voksne. Et lille grønlandsk Barn kan være saa urimeligt som det vil, ja ligefrem uartig, uden at det nogensinde faar »Smæk«. Til alle Barnets Indfald siger de voksne: »Hvor er det dog en sød lille, urimelig Unge, men det er jo kun et lille Barn, og det bliver nok klogere med Tiden«.

Og denne Opdragelsesmetode viser sig i sine Resultater bedre, end man skulde tro; thi saasnart grønlandske Børn blot bliver saa store, at de rigtigt kan forstaa, hvad der siges til dem, bliver de artige og gode. Er de i Færd med at gøre et eller andet forkert eller støjer de mere, end Forældrene i Øjeblikket synes om, saa er det tilstrækkeligt, naar Faderen eller Moderen stilfærdigt siger »tåssa«, hvilket paa dansk betyder »det er nok«, thi i samme Øjeblik falder Barnet pænt til Ro.

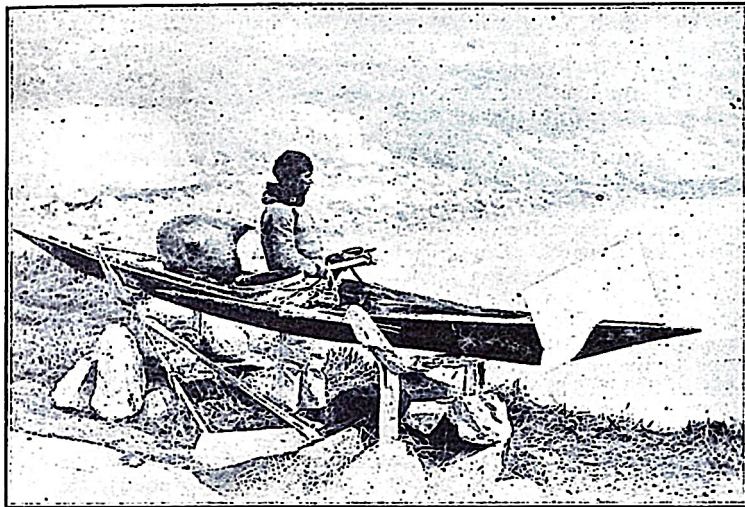
Saaledes kommer Børnene efterhaanden frem til 6—7 Aars Alderen og fra den Tid er det, at Forskellen begynder at vise sig for Drengene, eftersom de lever

ved en lille afsides Boplads langt fra Kolonien. Livet for Drengene ved en Koloni former sig paa mange Maader ligesom for Drengene her, forsaavidt som de da kommer i Skole, og naar de er færdige dér gaar hjem og læser Lektier eller i deres Fritid løber ude omkring og leger.

Men for Boplads Drengen former Tilværelsen sig helt anderledes. Folkene paa disse Pladser er alle ens stillede; der er ikke Forskel paa rig og fattig; thi de er allesammen fattige efter vore Begreber og Mændene driver alle det samme Erhverv, nemlig Fangst paa Sæler og Fiskeri.

Drengene her gaar jo ogsaa nok i Skole, men det er ikke mere end højst nødvendigt. En af Fangerne virker som Lærer, og han lærer Børnene at læse og skrive, men denne Undervisning er ikke helt regelmæssig; thi Læreren skal skaffe sig selv og sin Familie Føden ved sin Fangst, og naar Vejret er godt, indskrænker Undervisningen sig til en Times Overhøring i Religion og maaske lidt Læsning, hvorefter baade Lærer og Elever samler alle deres Interesser om Fangsten. Den mere vidtgaaende Undervisning opsættes til saadanne Dage, hvor Vejret ikke tillader Læreren at gaa paa Fangst, hvilket vil sige, at Skolen kun gaar regelmæssigt i de urolige Efteraarsmaaneder og Begyndelsen af Vinteren. Sommerferien strækker sig som Regel over alle tre Sommermaaneder, og det er jo da ikke saa underligt, at Lærdommen staar paa svage Fødder.

Men til Gengæld udvikler Drengene sig hurtigt til at være gode Hjælpere som Familiens Forsorgere. Hjemmet er lille og fattigt; Huset, de bor i, er bygget af Mure, bestaaende af Græstørv og Sten, inden for hvilke der er anbragt et Panel af umalede

Bræder. Der er kun én Stue i Huset, og Møblementet i denne Stue, som sjældent er mere end 4 × 4 m stor, bestaar som Regel kun af en Kakkellovn, en Briks, paa hvilken hele Familien sover i en stor Søsterseng, samt en lille umalet Hylde, der bærer Husets 3—4 Par Kopper.

Ud fra dette lille Hjem drager Faderen tidligt om Morgen paa Fangst, og Sønnen er ikke mere end 10—12 Aar førend han faar Lov til at følge med. Faderen har selv lavet Stellet til Drengens Kajak, og Moderen har betrukket dette Stel med Sælsskind, der ved en særlig Behandling er gjort vandtæt og befriede for deres Haarlag. Længe har Drengen gaaet og ønsket sig saadan en Kajak, og det er en Festdag i Familien, naar Drengen første Gang skal med sin Far ud, efter at han først i nogen Tid har øvet sig i at bruge Kajakken hjemme i Bopladsens nærmeste Omegn.

Tidligt om Morgen har de to, der skal af Sted, været oppe paa Udkigsfjeldet og set ud, om Vejret kan ventes at blive godt, og Faderen har ligget længe med Kikkerten for Øjet og spejdet ud over Fjordens Vande for at se, om Sølerne skulde bryde det

blanke Vand, naar de stikker Hovedet op for at aande.

Og naar det saa er bestemt, at de skal ud, saa gaar det i en Fart ned over Fjeldet, hjem til Huset, hvor Moderen har en Kop skoldende hed sort Kaffe parat til dem. Drengen kan for lutter Spænding næsten ikke faa sin Kop sat til Livs, og han venter blot paa, at det endelig skal blive til noget med Udfarten.

Endelig kommer de ud, og saa begynder der en lang anstrængende Dag. De ror ud til de Steder, hvor der er grundt Vand, og hvor Sølerne derfor søger deres Føde, der hvor Faderen om Morgen har set Hovederne løfte sig over Vandet.

Paa Vejen ud fortæller Faderen, hvordan Drengen skal forholde sig, naar Sælen viser sig, og naar dette Øjeblik er inde, er Drengens Spænding paa det højeste. Han maa ligge ganske, ganske stille for ikke at skræmme Sælen, og han ser, hvordan Faderen sniger sig nærmere og nærmere paa den, idet han, naar Sælen vender Ryggen til eller har sin Opmærksomhed henvendt paa andre Ting, ror kraftigt til, for i næste Øjeblik, naar Sælen ser i den Retning, han kommer fra, at

holde Aaren helt ned langs Kajakken og bukke sig selv sammen, saa han næsten ligger henad Kajakkens Dæk, medens Kajakken med den Fart, der er i den, stadigt skyder frem mod Dyret. Han ser, hvordan Faderen, naar han er nær nok, stadig i krumbojet Stilling, lister Riffelen frem af Futteralet paa Kajakkens Dæk, eller hvordan han griber Harpunen og gør sig klar til Kast, og han ser maaske Gang paa Gang, hvordan Sælen, inden Skudet er gaaet, eller Harpunen er kastet, stille dukker Hovedet og forsvinder, hvorefter Jagten begynder forfra. Men han ser ogsaa somme Tider, hvordan Sælen truffen af Kuglen eller Harpunen vælter sig sanseløs omkring, medens Vandet omkring den farves rødt af dens Blod, og hvordan Faderen iler til for at faa Tag i Dyret. Og saa ved han, at han maa komme hen til Faderen, han hugger Aaren i Vandet og kaster Kajakken frem med alle sine Kræfter for at naa hen og se, hvordan Faderen giver Dyret Fangststikket med sin lange Kajakkniv, hvordan man bærer sig ad med at sætte Bugserremmen fast i Dyrets Kæbe, og hvordan man gennem et Stykke Rørtang blæser Luft ind i den døde Sæl for at den lettere skal flyde under Bugseringen hjem.

Naar han har været med nogle Gange, faar han Lov til at bugser Sælen hjem, og han begynder paa dette Arbejde med alt for megen Ivrighed, saadan at han efter kort Tid mister Kræfterne og synes, at Sælen efterhaanden forvandler sig til et helt Bjerg, der næsten ikke er til at slæbe gennem Vandet. Særlig hvis der er Modvind og Sø, kan en saadan Bugsering være Drengen et næsten uoverkommeligt Arbejde, og det maa ikke afbrydes et Øjeblik; thi saa driver man straks tilbage. Uopholdeligt maa der roes; det begynder at gore ondt i Armene, senere i Nakken og ned ad Ryggen, han faar Opkastningsfornemmelser, Sveden driver ned

FOTOGRAF EMIL CLAUSEN. FREDERIKSBERGGADE 34.
Elegant Udførelse. Telefon 8050. Rimelige Priser.

ad Ansigtet paa ham og han har ikke Tid til at tørre den af. Men han skal blive ved, og naar han endelig kommer hjem, kan han være saa udslidt, at det sortner for Øjnene af ham; men saa kommer ogsaa Belønningen. Moderen roser ham i høje Toner, og Faderen, der nok kan huske sine egne første Bugsereture, skotter stille til ham, medens han selv med de sidste Kræfter bærer sin Kajak op og giver sig rigtig god Tid til at puste ud, stadigt uden at lade sig mærke med, at han er segnefærdig.

Op saa kommer snart den Dag,

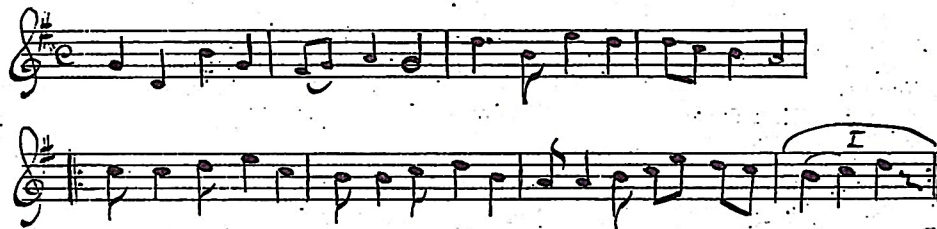
den stolteste han nogensinde oplever, da han kommer hjem med sin første Sæl. Kødet af den deles ud til alle paa Bopladsen, alle skal smage den, og alle erklærer de, at de aldrig har smagt saa dejligt et Stykke Sælkød. Saa er Drengen med ét rykket ind i de unge Mænds Rækker, og det er han manges Gang, før end han er bleven konfirmeret. Saa bliver han lidt efter lidt voksen Mand, gaar ud tidligt om Morgenen i smult Vande eller i So og kommer hjem om Aftenen manges Gang tomhændet men ogsaa ofte med en Sæl paa Slæb, og saa be-

gynder han der, hvor hans Fader og hans Forfædre saa langt tilbage som han véd, har holdt op. —

Saa dan former Livet sig for en grønlandsk Dreng, som skal være Fanger. Det er et strængt og haardt Liv, en fattig nøjsom Tilværelse, som maaske ender med, at han en Dag bliver ude paa Havet, hvor saa mange af hans Kaldsfæller fandt deres Grav. Men det er et Liv som gør, at der af Drengen bliver en rigtig Mand, som de, der har faaet en lettere Lod i Livet, kun kan beundre.

GAMLE OG NYE SANGE

DOMA SUHAJKO

∴ Háj, háj, háj, háj, zelewy háj ∴

∴ Doma suhajko, doma suhajko, doma suhajko, doma lihaj. ∴

Za - trá - hnu - si hue - dky svo - je, za sou - mra ku v troj - ku svou.

∴ Zi - mon, ve - trem, hod hve - zda - mi, hoje - de me za mi - lon. ∴

SPEJDERNES MAGASINS STORE JULEKONKURRENCE

Ethvert større Blad der har nogen Agtelse for sig selv — og sine Læsere — udskriver med visse Mellemrum en stor Præmiekonkurrence.

Vi vil ogsaa gøre det.

Vi har haft under Overvejelse om vi skulde lade Jer gætte paa, hvor mange Sandskorn der gaar paa en Trepæleflaske eller lignende — men da vi kom i Tanker om at dette jo i Grunden kunde være komplet ligegyldigt har vi besluttet os for følgende 8 Opgaver.

1. Den bedste almennyttige Ide til at skaffe sin Patrulje med i Jamboree-Lejren. (D. v. s. en Ide, hvorved Patruljen ved eget Arbejde kan tjene til sit Lejrophold m. m.)

NB. En anden Konkurrence vil senere blive udskrevet for Patruljer, der ved Gennemførelsen af denne eller en tilsvarende Ide sikrer deres egen Lejrdeltagelse.

2. Den bedste Samling Julegaveting, forfærdiget af en Patrulje. (Eks. se Spejdernes Magasin Nr. 5, 1923, Bordpyntsfugle, forfærdigede af Fyrrekogler).

NB. A/S Lejr- og Spejderhuset paatager sig gerne Salget af Genstande, forfærdigede af Patruljerne med Julesalget for Øje. Aktieselskabet kan naturligvis ikke paatage sig Ansvar for at Genstandene bliver solgt. Det er Patruljernes Sag, at forfærdige Ting, som Folk selv er »vilde« efter.

3. Den bedste almennyttige Ide til en Patrulje Jule-good-turn.
4. Den bedste illustrerede Patrulje-Dagbog for en Tur i indeværende Sommer.
5. Den bedste illustrerede Naturhistorie-(Skovmands)-Dagbog for en Maaned i indeværende Efteraar.
6. Den bedste Patrulje-Fotografisamling fra indeværende Aars Spejderliv.
7. Den bedste Rold-Sang skrevet til Melodien af »Doma suhajko« (se Side 8).
8. Den bedste Patrulje-Alarmering inden 1. December.

NB. Som bekendt indtræffer der altid i Løbet af Efteraaret og Vinteren Lejligheder, hvor en Spejderpatrulje kunde gøre udmærket Nytte, hvis den blot var paa Pletten, hvor der skete noget — Taage, Storm, Brand, Isulykker, Færdselsulykker o. s. v.

Altfor ofte udnyttes disse Lejligheder ikke, fordi Patruljerne

- 1) ikke har Sans for, naar og hvor der vil ske noget,
- 2) ikke er organiseret saaledes, at de hurtigt kan alarmere deres Spejdere og begive sig til Stedet.

Denne Pris er udsat til den Patrulje, der beretter om, at den i et givet Øjeblik inden 1. Decem-
ber har været paa Pletten, takket være de Foranstaltninger den har truffet. Patruljen skal fortælle hvilke disse Foranstaltninger er og hvori Hjælpen bestod.

Besvarelserne paa Prisopgaverne skal være SPEJDERNES MAGASIN i Hænde senest
1. December.

Præmierne vil blive uddelt inden Jul.

OVER VILDMOSEN TIL AALBORG

Hvilket held: solen skinner idag. Saa har vi da haab om at faa teltene tørre, inden vi skal have dem ned. Det var altsaa alligevel godt, at 1. Absalon var stædige igrar og fik udskudt avmarschen til kl. 12.

Der var travlhed overalt. Alle de rafsinerede lejrindretninger — lige fra Ordruernes svelle spisekammer til Saxoernes bademaatter — blev i løbet af denne formiddag fjernede. Alle de mange timers arbejde havde nu ingen værdi længere. Det eneste, der i øjeblikket havde interesse, var Vildmosen. Derom kredsede alle vore tanker, det var dagens maal.

Efter at have sat kaffen og ledvogterkonens fortræffelige hjemmebagte kage tillivs stillede vi paa paradepladsen paa slaget 12. Nu var standlejren forbi, vandrigen tog sin begyndelse. Kursen blev sat nord om Madum so direkte mod Bælum. Men ak og vel Vi havde gjort regning uden vært. Idet vi vil passere et skovløberhus, dukker skytten pludselig op: »Har De grevens tilladelse til at gaa gennem skoven?« Da vi ikke havde en saadan, maatte vi gøre omkring, for snarest at komme tilbage til statsskoven. Da det forlængede vor dagsmarch med 3 km, var det ikke blide ord, der hug efter faldt om greven.

Med de 15 norske gutter i spidsen gik turen ad nogle pragtfulde veje og stier mod Skerping. Derfra til Terndrup. Den by glemmer vi sikkert aldrig. Mens vi stod i fortabt beundring over mindesmærket for bondefrigørelsen, var der nogle ondartede skyer, der ogsaa følte trang til frigørelse, og derfor overoste os med vand. Rejsesallden blev stormet. Det samme blev byens forretning.

ger. Disse maatte kapitulere. Et saadant masseindkøb av proviant var de slet ikke forberedt paa. Ivan blev sendt i forvejen paa cykel for at skaffe lejrplads. Han fandt aabenbart, at vi havde gaet for lidt endnu, saa han kørte 6 km frem, for han begyndte at se sig om efter lejrplads. Naa, det skal være ham tilgivet, for Bælungaard er nu ogsaa et henrivende sted. Især naar man er sulten, tørstig, træt og søvnig.

Kl. er 7. Det er mørkt og overtrukket. Der er absolut ikke noget opmuntrende ved at vaagne denne morgen. Ja stop nu lidt. Det er jo »Kibbo«s fødselsdag idag. Han skal ikke dø i synden. Paa den mest ublide maade bliver han vækket og slipper ikke for sine plageaander, for han har lovet at give chokolade over hele linien.

Morgentollette, havregrod og te som sædvanlig. Nej vent. Helt som sædvanlig var det nu ikke. Proprietæren havde foræret os 2 mælkejunger mælk til groden.

Inden avmarchen faar »Kibbo« overrakt et halsbaand, i hvilket der hænger chokolade, bolcher, lakrids, tyggegummi, ja i det hele taget alt, hvad der er godt i denne verden.

Turen gaar mod Smidie. Det regner. Det gør det i det hele taget hele dagen. Ved Smidie søger vi ly i en stor lade paa gaarden ved siden av kalkbrudet. I en lang række, med tændte lys og lomme-lygter, begiver vi os ind i de underjordiske gange. Over ½ time gaar vi uavbrudt rundt under jorden i de mørke kalkgange, og saa har vi endda ikke været det hele igennem, men flere gange været paa vej til at fare vild. Da vi atter befinder os under aaben himmel, regner det stadig, men nu finder vi, at det er helt velgørende at faa et varmt styrbad. For der var unægteligt noget koldt inde i kalkgangene.

Vi forblev i gaardens lade, mens frik. Secher & co. lavede mad og fødselsdagschokolade i et av gaardens køkkener, som ellers ikke blev brugt.

Imens vi andre spiste, maatte Ivan igen tage ud for at søge natkvarter. Men idag var han doven. Han kørte kun lige om hjørnet. Der laa nemlig kongstedlund, og der havde han jo regnet ud, at der maatte der være godt at være.

Saa snart maden var sat tillivs, avmarcherede vi, efterladende tallerkener, spisegrejer, stegepander, kokekar og et lille hold — med Otto i spidsen —, der var udtaget til at vaske op. De børster, de vidste nok, hvad de gjorde, da de paatog sig det. De fik ikke lov til at gøre det for gaardens kvindelige beboere. Det blev, efter sigende, til et formeligt slagsmaal om at komme til at vaske op. Gaardens mandlige medlemme fandt, at de maatte ogsaa gøre noget, hvorfor de spændte hestene for

og læssede alle de rengjorte grejer samt spejderne paa vognen og kørte det hele til Kongstedlund, saaledes at de kom der omtrent samtidig med os andre.

Paa Kongstedlund holdt vi »lejrbaal« i laden og havde i det hele taget en hyggelig aften. Kl. 10 gik vi til køjs. Mens vi var isfærd hermed, indfandt hofjægmester Castenskjold og frue sig. De forhørte sig meget indgaaende om, hvor vi kom fra, og hvorhen turen gik, og sluttede med at invitere os paa havregrod og te den næste morgen.

Kl. er 7. Det regner, hvad det forresten gjorde hele dagen. Morgentollette. Havregrod og te paa civiliseret vis, om et rigtig bord og siddende i rigtige stole. Dejligt!

Da hofjægmesterinden ønskede at høre os synge, lavede vi »lejrbaal« igen i laden kl. 10 fm. Her holdt vi ligefrem sangkonkurrence mellem de 16 nordmænd og danskerne. Hver anden gang sang danskerne og hver øvrige nordmændene. Selv om danskerne var mange gange flere end nordmændene, tror jeg alligevel, at det var dem, hofjægmesteren og frue syntes bedst av, især naar de tog mundharpen og kastagnetterne til hjælp.

Saa kom turen til vildmosen. I osen de regn, med lærer Møller paa bare ben i spidsen, gik vi med Vildmosegaard som maal. Undervejs blev vi standset av et skilt, der meddelte, at vi var paa privat vej, og at det kostede 50 øre for to-spændere, 35 øre for enspændere køretøjer og 20 øre for en person med trillebør at befare vejen. Da vi havde ladet 1. Absalons kærre gaa med toget til Ko-

benhavn, gik vi altsaa roligt videre og var lykkelige over at have sparet 20 ore. Ved Vildmosegaard fik vi et foredrag af Tage Feddersen om højmoser, chokolade av frk. Secher og vand bandede fra himlen og fra jorden. Turen gik altsaa mod Kongstedlund, hvor Otto og Ivan i mellemtiden havde sørget for

klemmer. Efter at have sat disse til livs, kom turen til kaffen. Ja, for vi var nemlig bleven inviteret paa kaffe af højjægermesterinden. Sjældent har kaffe smagt saa glimrende som her, ovenpaa en saa vaad tur, og med en varm hjemmehagt kage til, der smagte kongeligt.

Der var desværre nu ikke andet for end at trække i regntøjet og forlade dette dejlige sted. Efter en tur til vore gæstfri værter avmarcherede vi til Kongerslev. Her havde Otto i forvejen ordnet det saaledes, at vi, med en betydelig moderation, kom til at køre resten af vejen til Aalborg med toget.

KONKURRENCERNE I ROLD LEJREN

DOMMERNE UDTALER SIG

TURN OUT

Særlig ved Ankomsten til Lejren lige efter Grevens Fejde mærkede man, hvem der efter de 2 Dogns Øvelse og Bivuakering havde beholdt den bedste Orden og Optræden. Jyderne var de første, der ankom; de havde nu heller ingen Bivuakker at nedbryde. Nogle Troppe mødte uden Rygsække og var præget af en sur Langsomhed, men Solen fik jo Magt og optoede Ansigtssma-skerne og torrede Klunser.

De fleste, f. Eks. Absalon, Saxo, Koge, Ordrup tog straks fat med Fart og Energi paa den næste Torn, Lejrslagningen. Silkeborgs ens Madrasvaar lyste oplyvende. (Kørens Pakning var mindre god). Der kan gøres meget m. H. t. den personlige Oppakning for at faa det ensartede frem, naar alle Tæpper rulles og anbringes ens. Saa-danne Voksdugsovertræk, som Ordrup havde, er baade praktiske og ser godt ud. Hatte hører med til Uniformen for en fuldt paaklædt Spejder ligesom Stroppebaand; — det bør i alt Fald være ens for alle.

Roskilde og Absalon var de bedst særprægede Troppene, trods de var blandt de talrigste, og deres Optræden var fuldt ud spejdermæssig, hvad man heldigvis kan sige om alle Troppene.

Uffe.

LEJRORDEN

Lejrens Indretning og Valget af Lejrpladser var i de fleste Tilfælde god. Ja, jeg ved dog nok Steder, hvor man kunde tage Fodbad i Kogehullet, naar vi havde haft lidt fugtigt Vejr. Der kunde dog under Lejrperioden være udført mange Forbedringer, for at gøre det mere bekvemt. At der ingen Points kunde gives her, undtagen til Herning, skyldes maaske nok en Del Konkurrencerne.

Angaaende Lejrpladsernes Renholdelse har man ogsaa en vis Forpligtelse overfor Terrainet imellem Lejrene. Selv om de enkelte Teltpladser nærmeste Omega var tilsyneladende renholdt, kunde man dog spore deres Nærvarelse flere Steder. Papir og Sejlgaarn kan altid brændes. Vigtig for at holde sin Lejrplads i god Orden er

el Spisekammer, saa Provianten kan opbevares renligt og tørt. Har Troppen ikke et Provianttelt, maa man klare sig med, hvad man ellers kan faa. Ruffet til Køren er udmærket. Ordrups Spisekammer fremstillet af Sveller var glimrende. Latrinerne var ikke alle gode m. H. t. Tildækning og Papir. Der bør altid være en Spade eller andet til at kaste Jord paa med.

Lejrpladserne var alle efterladt i god Stand med Undtagelse af Vedels Egne's, som det blev nødvendigt at rengøre for Papir og andet Affald.

Uffe.

PRÆCISION

For at gennemføre et Lejrprogram er det nødvendigt, at Troppene overholder Stilletiderne nøjagtigt.

Paa Lejrens første Dag ankom nogle Troppene først langt op ad Dagen og manglede baade det ene og det andet af Bagagen, hvilket sinkede dem i Lejrslagnings og Lejrindretning. Det er altid en Fordel at være forud for Programmet, saa man kan skaffe sig ekstra Tid at disponere over. Om Morgen var Silkeborg, Roskilde og Sønderborg altid paa Pletten ved Badningen, ligesom 5te By, der altid gik samlede i Bad. Det ser godt ud at Troppene møder samlet — som Roskilde — ved Morgenparade, til Konkurrencer o. l. og ikke ankommer klatvis. Ved Morgenparaden var det Meningen, at alle Spejdere skulde stille paa Samlingspladsen højt med Undtagelse af een Spejder tilbage i Lejren. Vore udenlandske Gæster var os i Præcision et godt Eksempel.

Uffe.

NATURIAGTTAGELSE

Et Terrain anvises. Undersøg det navnlig med Hensyn til Dyre- og Planterverden og medbring saa vidt muligt Bøiserner for, at jeres iagttagelser er rigtige. Mod igen om en halv Time. — Værsgod.

Opgaven er virkelig let og ganske interessant. Alle Drengene mødte inden den fastsatte Tid og mente vel, de havde gjort et første Klasses Arbejde.

Dette var absolut ikke Tilfældet. Det

syntes, som om Opgaven var taget ganske overfladisk, som gjaldt det en Spaderetur med Plukning af en lille Buket Blomster; og Rapporterne var altsaa tørre, intetsigende og ganske blottet for Fantasi.

Kun een eneste — vistnok den mindste — en Mand fra Koge, løste Opgaven paa en fornøjelig Maade.

Selve Terrænets Beskaffenhed havde ikke interesseret. Enkelte havde f. Eks. tilsyneladende ikke været ved Seen; men alle havde de jo Kviste med af de aller almindeligste Træer og Blomster. — En Mand mødte dog uden ringeste Bevis. Det føltes tydeligt, at man var gaaet langt udenom Ting, man ikke kendte, eller var i. Uvished om. Deraf skulde altsaa sluttes, at hvad der fremvistes for Dommeren var absolut rigtigt; men ak. — Lad mig nævne nogle Eksempler: Et Blad af Birk blev hos een Del et Elmeblad, hos en anden til et Bøgeblad. Lyng blev hos een til Gran. Klokkelæng til alm. Lyng. Gran blev til Fyr o. s. v.

Hvoraa lærer vore Spejdere dog at kende vore almindeligste Planter og da især vore Træer. — Jeg sad og ønskede, jeg kunde faa at høre Bedømmelsen af vore forskellige Kornsorter; men jeg er bange for, dette vilde have gaaet helt galt. —

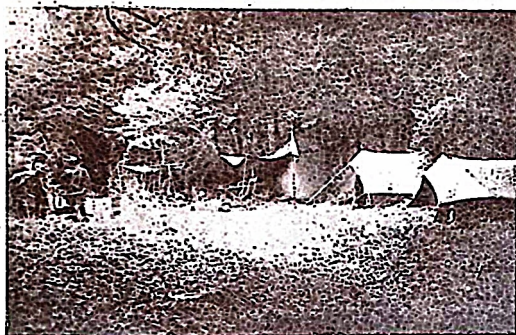
Fra Dyreriget medbragtes kun faa Ting udover Myggestik. To havde dog set en Hugorm, men turde ikke gaa paa den, skont de vidste, at Staben havde udlovet Belønning for Aflevering af et saadant Uhyre.

Jeg fremhævede for den lille Mand fra Koge.

Se han havde sine Lommer fyldt med Planter, flere end de andre. Hans Bestemmelser af dem var for saa vidt upaaklagelige; men saa havde han i sit rene Lommelortklæde en yderst morsom Samling: en Skovsnegl, et levende Firben, Ekskrementer af »Rev« og »Hare«, Bøgerlav, af hvilken han var meget stolt, o. m. m. Tilmed gik Munden paa ham, saa det var en hel Fornøjelse at høre, kvikt og naturligt.

Fra alle de øvrige Side kunde Opgaven som sagt have været løst paa en meget smukkere Maade.

Brug jeres Øjne, og træffer I noget, I ikke kender, da skaf jer Underret-

ning derom. Dette kan ikke for ofte indskærpes vore Spejdere.

ALTMULIGMAND

lød noget lignende som: »Det Økseskæft er gaet i Stykker. Lav os et nyt. Du kan ikke komme til Byen og faa det erstattet for om nogle Dage.»

De allerfleste af Resultaterne var gode. Skafterne kilet udmærket ind, og Økserne kunde uden Tvivl have gjort Tjeneste en Tid.

Ingen havde dog anvendt Bogetræ, der vel nok vilde have givet den stærkeste Økse; men som til Gengæld vanskeligt lader sig behandle med en Lommekniv.

Alle anvendte enten Birk eller Fyr. Skulde der være noget at indvende, maatte det være, at Skafterne var for lette. Det Skaft, der naaede højest, var, foruden at have en god Façon, behandlet med særlig Omhu, saadan at det færdige Arbejde fremtraadte smukkere end de andre, der vel nok som Økser betragtet var lige saa gode.

Estak.

TRÆKLATRING

Det stod ikke Deltagerne klart, at de havde Lov til at benytte Redningsreb, derfor udnyttede de ikke dette Hjælpemiddel i tilstrækkelig Grad. Træningen hertil har sikkert kun været ganske ringe.

Modtagelsen af Morsemeldingen var »det omme Punkt».

Johs. Lind.

FORPLEJNINGEN

Mit Indtryk af Madlavningen og Forsyningen i Lejren var dette, at det i al Almindelighed gik godt, men der findes endnu altfor mange Spejdere, som er kræse. Det var til stor Bedrøvelse for mig, naar jeg fandt en halv Gryde Havregrød i Affaldskulen eller saa en Smørkrukke staa udsat for Solens og Fluernes Undersøgelse. Jeg saa megen god Madlavning, men ogsaa en hel Del mindre gode Ting i den

Retning. Men Forplejningsmetoden var sikkert den mest økonomiske, der kunde findes.

Chr. Woldsgaard.

I Korpsleiren ved Rold brugtes et nyt Forplejningsudleveringssystem, der dels gav Troppene frie Hænder til at leve dyrt eller billigt, som de vilde, og dels gik med ind i Konkurrencen som en Prove paa, hvorledes Troppene forstod at disponere og faa det mest mulige ud af Raastofferne. Det viste sig, at den Tropp, der havde brugt flest Penge til Forplejningen, havde brugt netop det dobbelte af den Tropp, der havde brugt færrest, og undersøgte man nærmere deres Levevis, var der ikke nævneværdig Forskel. Der hører Erfaring og Lærdom ogsaa hertil. Der var virkelig dygtige Kokke mellem Spejderne, der ikke stod tilbage for nogen erfaren Kokkepige, medens derimod Renligheden ikke altid stod paa det Højdepunkt, den burde. At spise

i det Telt, hvor man ogsaa sover, naar det ikke netop regner, er absolut forkasteligt. Det er umuligt i den Grad at passe paa Madrester, at de ikke senere samler Fluor. Det var dog kun en enkelt Tropp, der gjorde dette, ligesom jeg et andet Sted ikke fandt Kru-sene saa godt afvaskede, som de bør være i en Tropp, hvor mange er samlede.

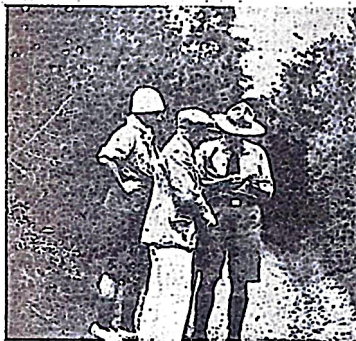
Ida Christensen.

MORGENØVELSERNE

synes jeg gennemgaaende var daarlige. Nogle Tropp havde et Sæt Øvelser, som nødvendigvis maatte bevirke, at Drengene kom til at fryse, det var »Tableauer» og ikke Motion. Enkelte Tropp havde et godt Sæt Øvelser (Niels Bukh), men Udførelsen af dem satte Hjerleslaget meget stærkt op, og naar et Sæt Øvelser mangler alledende Øvelser til sidst for Badet, er det lige saa daarligt som det andet. — Da Lejr-rene laa temmelig »spredt», kneb det med at høre Reveillen, hvilket resulterede i, at Morgenbadningen strakte sig over 1 Time. Vandet i Skovsoen var om ikke klart saa dog forfriskende, og det vilde have været et Savn, hvis vi ikke havde kunnet faa vort Morgenbad.

KAST MED REDNINGSGREB

foregik ved Sobreddén. Der var lagt en Planke ca. 11 m ude i Vandet med 5 Felter svarende til en Mand's Underarm, Overarm og Krop, og Points'ene regnedes saaledes, at naar Linen gik ind over Midterfeliet, tælle det 15 Points, næste Felt 10 og de yderste 5. Naar der blev fløjet, kom Drengen løbende inde fra Skoven med sit Reb i Haanden og havde saa 3 Minutter at kaste i. Som Dommerlisten i forrige Nummer af »Sp. Mag.» viser, var der kun een Tropp, der overhovedet scorede Points. Det var ganske vist en slem Modvind, men de flestes Reb var for korte endog til 11 m Bane. Et Redningsreb skal jo — som bekendt — være 15 m langt, og der kastes paa 14 m Bane. (Se Haandbogen S. 348).

SVØMNINGEN

foregik paa langs af Søbredden, men da Banen ikke var maalt bestemt op, har Tiderne ikke saa megen Interesse her, men jeg fik set udmærket Svømning, baade hvad Stil og Hurtighed angaar.

Jørgen Hoffding fra »Vedels Egne« blev Nr. 1 af Danskerne, men var 9 Sekunder senere end en Spejder fra 2. Prag. S. Møller.

IAGTTAGELSE

Ved den lille Opgave i Iagttagelse, der blev stillet under Korpsejrsamlingen i Rold Skov, blev benyttet følgende Fremgangsmaade:

1. Spejder (Opdager) af hver Tropp blev stillet over for at skulle gaa gennem en befærdet Gade i Skjorping Stationsby og der lægge Mærke til alle usædvanlige Ting og Personer, han saa og mødte.

Det, der paa dette ikke særlig befærdede Sted skulde være lagt Mærke til, var passerende Personers Signalement og Livsstilling, Telefonsamtalestationen, Numrene og Bogstaver paa passerende Automobiler, ituslaaede Ruder (slaaet ind udefra eller indefra).

Opgaven i Skjorping blev for fleres vedkommende pænt løst, men der var til Gengæld flere, der ikke havde Øjnene med sig. Skott.

SANG

Sangen maa og skal spille en fremtrædende Rolle, hvor Spejdere kommer sammen. Sangen forener og opildner. En lystig Marchmelodi gør Vandringer let. En køn Natur- eller Fædrelandssang udløser Stemningen ved Lejrhaalet. Og en Sang er en rigtig spejdermæssig Kvittering for Lejrplads eller god Modtagelse.

Vore Spejdere kender for faa Sange, og de kan ikke Teksterne.

Det mærkedes tydeligt ved Lejren i Rold.

M. H. t. Bedømmelsen af »Sange og Raab« i Korpsturneringer blot dettel Der lagdes Vægt paa Sangenes Variation og Art. En Tropp, der udmærket sang luttet »Bangsange«, fik færre Points end en, der — maaske mindre godt — gav til bedste en Blanding af »Skonsange« (Aakjær, Drachmann og lign.) og Spejdersange (f. Eks. »Er man Spejder —« og »En Spejderdreng med bare Knæ —«).

Endvidere tages i Betragtning, om Drengene kunde Sangene udenad, om Troppen havde sin særlige Slagsang, og endelig Frejdigheden, hvormed Drengene stemte i.

Hvad »Raab« angaar, talte Points herfor kun en Trediedel af Points for Sange, idet Raab jo kun har deres særlige indskrænkede Betydning, men som raabt ved de rigtige Lejligheder opægger og skaber »esprit de corps«.

Jørgen.

SLUTNING

Slutningsopgaven, der blev stillet Spejderne (Opdagerne) ved Korpsejrsamlingen i Rold Skov, var et Smugleritilfælde.

Man saa, at en Baad havde skuret i Sandet paa Strandkanten, man saa Spor af bare Fodder, Sporene førte op i Skoven, et Sted var en frisk afbrækket Gren (husk, det var en ode Strandkant), længere fremme fandtes en Flaske (læg Mærke til, hvad den indeholder eller har indeholdt, og evt. læg Mærke til Firmamærke).

Et Sted i Skoven, ikke langt fra Strandkanten, var frisk Gravning i Jorden, lidt overdækket med visne Blade og Græs, det maa meget nøje undersøges, det er dog ikke almindeligt.

De enkelte, der grundigt undersøgte Stedet, hvor der var gravet, fandt et Lager af Spiritus og en Meddelelse fra den ene Smuglerbande til den anden, og løste derved Opgaven.

Der var kun en enkelt Tropp, der naaede saa vidt og løste Opgaven.

Det gælder om, at være energisk i Efterforskningen og drage de rigtige Slutninger. Selv smaa og tilsyneladende ubetydelige Ting maa tages i Betragtning.

Skott.

FÆRDSREGLERNE

Som bekendt træder fra 1. Oktober Færdsloven af 1. Maj d. A. i Kraft.

Det maa anses for at være af den største Betydning, at Kendskabet til Lovens Bestemmelser saa hurtigt som muligt og i videst mulige Omfang udbrædes i alle Befolkningslag, og Kongelig Dansk Automobil Klub har derfor, indet fremstille et lille Hefte, i hvilket Lovens vigtigste Regler er anført.

I vil ved Henvendelse til jeres Fører kunne faa udliveret Eksemplarer, saa længe Oplaget strækker til.

FOTOGRAFI-KONKURRENCEN

KORPSLEJREN

Præmie: 5. Bytrops og Thorkild Madsen.

ULVENES SIDE

Godthaab, d. 18. Juni 1923.

Kære Ulve!

I kan tro, jeg er glad for at være her, og jeg har haade set og hort en hel Masse.

Turen herop var haard, og jeg var vanvillig sosy, men trods alt morede jeg mig glimrende. Det er jo en mægtig Begivenhed her, naar der kommer Skib, og jo navnlig det første om Foraaret, saa alt, hvad der kunde krybe og gaa, stormede jo ned til Skibshavnen, men længe i Forvejen havde vi været omgivet af Kajakkmand, som stadig skriger: »umiarsuit!«, det er: »Skibet kommer«. Saa gaar alle Flagene til Tops, og Grønlænderne faar rene Anorakker paa, men vadske bliver de dog ikke. De er ualmindelig snavsede, og Næsen loper altid paa dem, men de er sjove og gemyttlige. Jeg har været en dejlig Tur i Motorbaad til Sukkertoppen, det er 88 Sømil. Vejret var desværre slemt, saa vi to Gange maatte søge Nodhavn. Det var ved to Udsieder, det ene hed Adamik og det andet Nalbasok. Det er en vældig Begivenhed, naar der kommer Motorbaad, de har jo ingen anden Forbindelse med Omverdenen. Vi boede saa i et Grønlænderhus om Natten, heldigvis havde vi Soveposer med. Fra Sukkertoppen gjorde vi en Tur til Indlandsisen og Fuglefjældene der, det var ganske pragtfuldt, og paa en Dag skød vi over 500 Fugle, baade Alke, Edderfugle, Stromænd, Sopa-pegøjer og Maager. Vi slog saa Lejr ved Indlandsisen, d. v. s. paa en lille Holm lidt derfra; om Foraaret er det nemlig farligt at bestige Indlandsisen ved Kysterne, da den slaar mægtige Revner, og store Stykker styrter i Vandet og svømmer rundt som Isbjørge. Det var stegende hedt, da vi krob i Posen, lyst er der jo hele Natten, men da vi næste Morgen vaagnede, laa der høj Sne udenfor Teltet. Brænde findes jo ikke, og den Lyng, vi havde samlet, var begravet under Sneen. Saa nedværdigede vi os til at gaa ned i Motorbaaden og koge Mad over et Primus. Hjemturen blev meget forstyrret af en skrækkelig Snestorm, vi var næsten alle sosyge.

Forleden overværede jeg for første Gang Flansning af en Hval. Det er meget flot at se, det er Kvinderne, der gør det med en lille Kniv, og det gaar saa sikkert som den fineste Operation. Saa faar alle Grønlænderne Flænselbider, det er Skind og Spæk, som bliver skaaret i Strimler til dem. Nu er Sælfangsten ogsaa paa sit højeste, og det er godt baade for Grønlænderne og navnlig for Hundene, for de var saa udsultede, at de aad vore Geder. Det er ganske vist kun lidt af Sælerne, de faar, alt skal jo udnyttes, men en Del af Blødet bliver der jo

allid til dem. Sælkod smager meget godt, men man bliver hurtigt ked af det.

Desværre er det ganske umuligt at lave en Ulveflokk af Grønlænderdrengene. For det første tror jeg aldrig i Evighed, jeg lærer Sproget, og for det andet er en Dreng i Ulvealderen næsten voksen og arbejder som Daglejr det meste af Dagen. Desuden tror jeg ikke deres Fantasi er ret stor, og de betragter os Danske altfor meget som højere Væsner, til at der kunde blive noget Kammeratskabsforhold. De danske Born her vil næppe gerne, men da de indskrænker sig til 1 Dreng paa 10, to Piger paa 8 og 9 og en lille Fyr paa 6, saa er det jo ikke store Sager. Vi har leget Spejdere, som de kalder det, et Par Gange, men ud over det, tror jeg desværre det er haabløst. Forresten har vi lavet en glimrende Spejderlejr, bestaaende af Telt, 1½ Meter højt og 6 Spejdere hver paa ca. 1 m høje; de er tegnet og malet og klistret paa Pap.

Godthaab, d. 30. Aug. 1923.

Nu skal I høre om en Ekspedition, jeg har været med paa til Isfjorden. Vi rejste herfra til Godthaab Kl. 9 om Morgenen og naaede vor første Lejrplads Kl. 11 samme Aften. Vi slog Lejr, kogte Mad og skyndte os saa i Seng. Næste Morgen gik Turen videre til Isfjorden. Allerede paa lang Afstand saa vi et blændende hvidt Skær højt op ad Fjældene, og da vi endelig naaede Fjorden, saa vi Isfjæld ved Isfjæld i alle mulige Retninger saa langt som Øjet rakte. Der var Fjurer som Skiibe, Taarne, Borge, ja hele Byer i kridhvidt og græsgrønt Is, og bagved strakte sig den vældige Indlandsis, som I jo nok ved opfylder hele den midterste Del af Grønland. Isbjørne saa vi desværre ikke, men Masser af Søler, som laa og soled sig paa Isen. Næste Morgen skulde vi af Sted til en Teltlejr, som hedder Kapisallik, der skulde vi proviantere. Allerede paa lang Afstand opdagede Grønlænderne fra Lejren vor Motorbaad, og vi saa dem hejse Flaget (Dannebrog) paa en lang Stang, som de gjorde fast mellem Stenene. Saa strømmede de alle ned for at modtage os. Vi blev budt ind i Teltene, hvor vi saa trakterede dem med Kaffe, som de brændte og knuste i en Pose mod nogle Sten. Der var en smeltende Hede og Os derinde, og Grønlændernes Paaklædning indskrænkede sig til det mindst mulige, men de var glade og fornojede, skønt de alle led frygteligt af Fnat. Vi handlede saa lidt med dem og sejlede derefter videre til Kornok, et aldeles henrivende lille Udsted helt inde ved Bunden af Fjorden. Vi var saa heldige at møde Renjægerne derfra; de havde været paa Renjagt hele Sommeren, og deres Hjemkomst

imodses selvfølgelig med Spænding, da det betyder alt for Grønlænderne, om Jagten har været heldig. Vi maa have været set længe, for da vi drejede om Næsset, 4 Konebaade, 20 Kajakkere, Slæbebaade med Hundredrer af Rensdyr, samt vi i Motorbaaden, da kuldede Geverskuddene i flere Minutter, Flagene smældede og de var alle pyntede i deres bedste Puds, da de kom for at modtage os. Det var meget festligt, og da det blev Aften, gik Dansen lystigt ude i det fri, i Fuldmaaneskin; vi gav dem saa Kaffe og Kage, og længe efter at vi var gaaet hjem i Teltene, festede Grønlænderne videre, de sang og dansede, spillede paa Harmonika og Grammofon samtl. drak Kaffe i en Uendelighed. Selv de spæde Born var med, de skulde sandelig ikke gaa glip af noget. Midt om Natten vaagnede vi ved nogle frygtelige Brag; først anede vi ikke, hvad det kunde være, men senere gik det op for os, at det maatte være Isfjælde, der kælvde. Det lod som Kanonskud og blev ved hele Natten. Først henimod Morgenen holdt det op, men da var Fjorden ogsaa ganske opfyldt af Storis, som det hedder, og Grønlænderne var meget betænkelige ved at tage af Sted. Vi var ikke kede af at blive der endnu nogle Dage, Proviant kunde vi jo faa nok af og Vejret var glimrende. Dagen efter sejlede vi saa hjemefter, fulgt paa Vej af en Mængde Kajakkere, som lige i sidste Øjeblik susede efter os, fordi Kajakkemandene havde fundet endnu nogle Ting, de kunde handle med; der var baade Skind, Vægstenskebægere, Brovprossere o. s. v. Sent om Aftenen naaede vi Godthaab, hvor hele Befolkningen var mødt op paa Broen for at hjælpe os med at bære i Land, det er en af Grønlændernes største Fornøjelser. Da vi kom til Godthaab fortalte Grønlænderne, at Hvalfangsten var begyndt, de havde Dagen i Forvejen fanget 9 »Krip-porkrækere«, det er nogle af de største Bardehvaler, der findes. I kan tro, man ser og hører meget spændende heroppe; en anden Gang skal jeg fortælle jer om Haj- og Hvalfangst. Nu vil jeg ønske jer alle en rigtig god Vinter med mange fornøjelige Ture.

God Jagt og mange Ulvehilsener

fra Blik. 4. V. U.

A/s Lejr- og Spejderhuset

Nørregade 15
København

Drenge!

Vi har allesammen længe savnet et Sled, hvor vi kunde faa de Ting vi havde Brug for til vort Lejrliv. Delle Savn er det vi i „Lejr- og Spejderhuset“ gerne har villet afhjælpe.

Det vi først og fremmest har haft. Opmærksomheden henvendt paa er at fremskaffe nogle smaa lette Telte i Stedet for de tunge Uhyrer, vi hidtil har maattet trække rundt med.

Vi har i Øjeblikket fremskaffet ikke mindre end 10 nye Telt-Typer — ét af dem »Skovmandsteltet« ser I her over disse Linier — og flere vil følge efter.

Det næste vi gav os i Lag med var at fremskaffe nogle ordentlige Kogegrejer.

Det var efterhaanden blevet en fuldstændig Fabel, hvad Forretningerne bød en i denne Retning — enten store klodsede 10-Mandskar eller ogsaa lysk Aluminiumskram, som der hverken kunde være det ene eller det andet i.

Ogsaa den Del af Opgaven har vi løst ved at fremskaffe »Skovmandskogesæt« — 2 Kedler af Mellemstørrelse og en Kaffekande alle 3 Dele inden i hinanden og i Bunden af Posen en Stegepande eller to med sammenfoldigt Haandtag.

Skovmandskogesættet er det Kogesæt, som bruges af Skovhuggere, Jægere og Trappere, der Sommer og Vinter lever deres Liv i Canadas store Skove. Selvfølgelig har disse Folk forlængst fundet ud af, hvad man havde Brug for og hvad ikke.

Disse Kogesæt er stærke, der kan være noget i dem, og de har den Størrelse, de skal have. Som I vil lægge Mærke til, kan man bruge Delene enkeltvis. Det er ikke nødvendigt at slæbe en 10-Mandskedel med sig for at faa sig en Kop Kaffe.

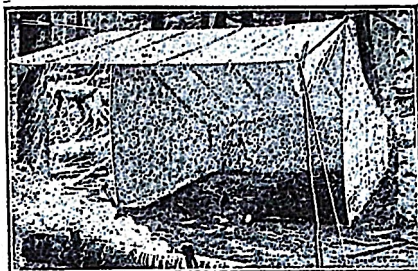
Gaar jeg ud alene, tager jeg maaske Panden og Kaffekanden med mig.

Er vi 4, der skal af Sted, den lille Keddel, Kaffekanden og Panden.

Og er vi 8 — begge Kedler, Kanden og 2 Pander.

Men hvor mange Gange er alle Patruljens Spejdere med paa saadan en Tur! Skovmandskogesættet er det ideelle Patrulje-Kogesæt.

Hulespejderen.

Skovmandstelt. 174 × 210. Army duck.
Hvidt 69 Kr. Khaki 83 Kr.

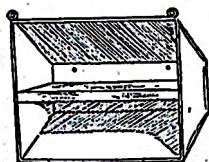
Kogekeddel. 2 Størrelser.
5 Kr. og 4 Kr. 50 Øre.

Kaffekande.
5 Kr. 50 Øre.

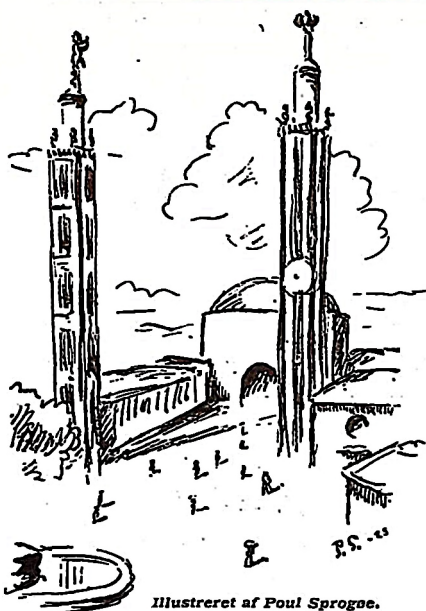
Skovmands-Pander.
3 Kr. pr. Stk.

Bager-Ovn
(sammenfoldelig).
10 Kr.

Skovmandskogesæt
(komplet i Pose).
20 Kr.

Illustreret af Poul Sprogø.

EFTER den langs March gennem Byen naaede vi Udstillingen. Vi blev alle meget belagget af de store og mægtige Bygninger og især af de storslaaede Minareter foran Pladsen ved Mindehallen. Her traadte vi af og indtog i en nærliggende Shop en Is i Vaffel. Efter at have raadslaet her blev vi enige om at begynde fra Indgangen. Derfor gik vi tilbage til denne efter først at have købt et Program over Udstillingen. De første Udstillinger, vi saa, var Krigs- og Kirkeudstillinger, hvor vi saa en Mængde gamle Uniformer, Sabler, Skydevaaben samt i Kirkeafdelingen Altre og Ornater, Bispestave o. s. v.

Derefter saa vi en Udstilling af Portrætter, gik igennem Interiører, historisk Haandværk og Industri med gammeldags Bagerier, Smedier, Landbrugsredskaber, Forgyldeier, Jernstøbeovn o. s. v. o. s. v.

Vi gik saa atter ud i det frie og drejede til venstre ned gennem Viadukten med Forretninger og Firmaudstillinger og Reklameforretninger, videre gennem Sten-

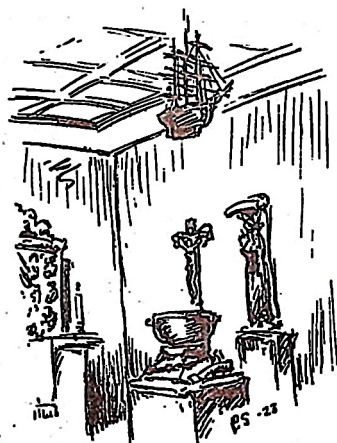
Rapport for I. Patruljes Besøg paa Gøteborgs Jubilæums-Udstilling.

9. Juli 1923.

gaarden med den store Restaurant og Udstillinger af Sten, Cement og Glas paa højre Side og kemisk Industri paa venstre Side, hvor ogsaa den mægtige Maskinhal laa. I denne sidste var uhyre Dieselmotorer, Turbiner, Lokomotiver, Dynamoer o. s. v. o. s. v.

Derefter passerede vi Trægaarden med Træindustri, hvor der var Tilvirkning af Papir, Trævarer og andre Træprodukter, til Fornselsesparken med Restaurant, Dansebuler, Karussel, Rutschebaner og Kongreshallen, samt Revyteatret. Her indtog vi i en Frugtrestaurant en Gang Saffevand, købte Kiks og Chocolate i en Kanolds Chocoladeforretning.

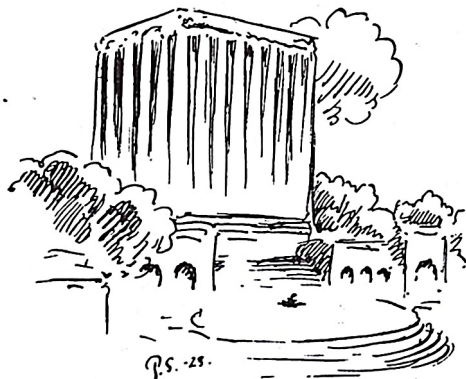
Kirkeudstillingen.

Nu var Klokken bleven 2⁰⁰, saa det blev Tid at komme til »Børnenes Paradis«. Undervejs drak vi et Glas Pommace og spiste gratis Kiks i en Mustard-Margarine-Reklame-Forretning og fulgtes med de øvrige ind i Paradiset, hvor der blev uddelt Sæbe, Bananer, Læskedrikker eller Mælk og Boller, og spiste dette sammen med vores medbragte Mad i en Børnerestaurant.

Efter Maaltidet begav vi os til

Kongress-Hallen.

Mindehallen.

Mindehallen og skrev vore berømte Underskrifter i en dertil indrettet Bog. Derefter gik vi en Ronde gennem Udstillingen omkring Mindehallen. Her saa vi lige bagved Hallen Møbeludstillinger, Handelsgaden med svensk Hjemmeindustri og Husflid. Videre til Skibsbyggeriet med en utrolig Mængde Modeller, Motorer, Redningsbaade og -stationer, Modeller af Fiskenet, Kahyt med Radiostation, Fyr, Lods- og Navigationsafdeling, Fiskerestaurant med Bassin med Springvand og Fisk.

Vort næste Besøg gjaldt Kunstindustrien, Fajance, Sølv, Glas,

Tekstil, derefter gik vi gennem en lang Gang til Ligbrændings Hallen, hvor der var Billeder af Bispebjerg og Aarhus Krematorierne. Dernæst langs med Dammen til Idrætsudstillingen med Ski, Tennis, Fodbold, Gymnastik, Golf, Ridning, Sejlsport, Rosport o. s. v. samt vundne Pokaler i de forskellige Idrætsgrene.

Dernæst hørte vi Musik, som spillede ved Mindehallen. Ved en af Minareterne fandtes Gruberne. Vi tog pr. Elevator ned i Gruben, d. v. s. Elevatoren stod stille og Væggen hævede sig, saa man havde Fornemmelsen af at komme dybt ned i Jorden. Her var Ud-

stilling af Grubelygter, Boreapparater, Hejseapparater, Tipvogne, Telefoner o. s. v. Naar man skulde op, gik man bare en Etage op, saa var man oppe.

Derefter saa vi Musikhistorisk Afdeling med Orgler, Spinetter, Guitarer, og andre gamle Instrumenter, samt Billeder af Musikere og Noder. Næste Tur var med Bjergbanen til det højeste Punkt med fuldstændig indrettet Fyr, Vejrstation, og hvorfra der var den herligste Udsigt over Byen. Da vi kom ned igen, var Klokkeren blevet omtrent $4\frac{1}{2}$, og vi stillede op paa det Sted, hvor vi var traadt af, da vi kom dertil.

Hjemmarch.

P.S. -25.

WORLD BROTHERHOOD OF BOYS

If you desire to become a member of the World Brotherhood of Boys please follow carefully the directions given below.

Write the very best letter you can to an unknown boy.

Put it in an envelope, but do not seal it.

Write your return address small in the upper left hand corner, or on the back of the envelope. Leave the body of the envelope clean so that we may put on the boy's address. At the bottom of the envelope you may write the name of the state or country to which you want the letter to go. Put on enough postage to take it there.

Write on a separate slip of paper:
Your name.
Address.

Age (at nearest birthday).

Whether you are a Boy Scout.

The foreign language, or languages, you can write.

Any hobby or subject in which you are especially interested.

Instructions about the kind and number of correspondents you want.

You need send the above information with your first letter only. Send merely your name and the words "old member" with later letters. Enclose the letter and slip in another envelope and mail it to World Brotherhood of Boys.

We forward your letter to a boy—somewhere. When he answers it he becomes your correspondent and you write thereafter to him, not through this office.

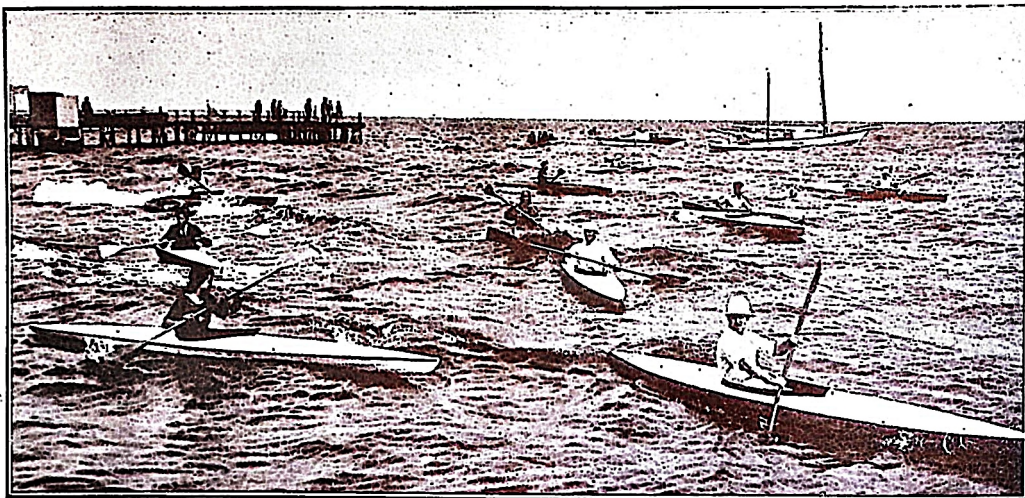
Følgende Spejdere ønsker at korrespondere med en dansk Spejder:

James Hoyd (Assistant Cubmaster),
130 St. Lawrence, Clonrath,
Dublin, Ireland.

R. O. Hammersley, Morton. Rolleston,
Nottinghamshire, England.
Otto Stollberg,
10 Poetenweg,
Leipzig.

Albert Pongratz,
Unt. Augartenstr. 5,
Wien 2.
(Helst en hel Tropa.)

Hvis I har Lyst til at bytte Frimærker med Spejdere fra fremmede Lande, saa opgiv jeres Navn og Adresse paa Korpskontoret.

Skolerne er i fuld Gang, og Minderne fra Ferien dukker op i uanet Mængde. For dem der har været uden for Landets Grænser eller blot ferierede paa en for det daglige Opholdssted forskellig Plads er det en smal Sag, for dem gik Ferien kun alt for hurtigt, men tænker vi derimod paa dem som maatte blive hjemme i de daglige Omgivelser, saa tvivler vi ikke om at en og anden aandede en Kende lettere op, da den 15. August optraadte. Det havde vel knebet en Kende at faa Tiden slaaet ihjel, men der er jo heller ikke noget saa forbandet som i Længden at drive den hele Dag væk. For disse arbejdsledige men arbejdsvillige maa jeg have Lov til at anbefale en i høj Grad værdifuld Sport, nemlig *Kajaksporten*.

De Fartøjer, som vi herhjemme benytter i denne Sports Tjeneste, kalder vi Kajaker — et noget misvisende Ord, da de jo faktisk har meget lidt tilfælles med de Baade vore nordlige Kollegaer, Grønlænderne, benytter, en Kano er det heller ikke, og saaledes stillet i Bekneb, har man foreløbig slaaet sig tilfreds med den ovenfornævnte Betegnelse.

KAJAK SPORT

AF EBBE MUNCK

En »Kajak« er et spantebygget Fartøj, som drives frem ved en *Pagaj* som udelukkende finder Støtte i den roendes Hænder. Spanteværket — »Skelettet« — er beklædt med Lærred. Kajaktypen er jo højt varierende, men man har nu med nogenlunde Sikkerhed slaaet sig til Ro med den *svenske Type*. Inden for denne findes der igen forskellige Afarter: »Ote«, »Altona«, »Nora« o. s. v. alle konstrueret af den svenske Ingeniør *Thorell*. Disse Fartøjer har en Længde varierende mellem 5 og 5,25 Meter, en Bredde paa 0,52—54 Meter.

Er man i Tvivl om hvorledes man tager fat paa Bygningen af en saadan Baad har man bare at henvende sig til en af de allerede mange eksisterende Kajakklubber (findes f. Eks. i Klampenborg, Hellerup, Kastrup, Dragør, Aarhus o. s. v.) Er man ikke i Stand til selv at kunne bygge sig sit Fartøj, vil man sikkert kunne erhverve sig et for en Pris af 150-200 Kr.

Rent sportsmæssigt set er det en udmærket Motion. Det har knebet, det kan ikke nægtes, at faa Folk til at anerkende Kajak-sporten som en fuldgyltig Sport, men en Motion som Kajakroningen, hvor Arme, Overkrop, Lunger og Mavemuskler bliver trænet i haardt Arbejde, bør og vil ogsaa blive anerkendt som en Motion, der i betydelig Grad falder ind under Kategorien sund Sport. Paa dette Punkt gør vi en Indrømmelse; Benene forbliver uvirk-somme. Til Lystroning egner Kajakroningen sig naturligvis glimrende, for en Kajak er en bedre Søbaad end en almindelig Robaad, i det denne gaar durk igennem Søen, fyldes og synker, mens Kajakken følger Bølgebevægelsen og springer over.

Denne Egenskab gør Kajakken ogsaa fortrinlig egnet til Langtursbaad — hvem husker ikke Svenskernes berømmelige Kajak-fart til Palestina!

Altsaa kort sagt i et Farvand som det danske er en Kajak et overordentlig velegnet Fartøj, og som saadant anbefaler jeg enhver der er ude efter et Middel til at faa Fritiden til at gaa rask fra Haanden at lade Øjnene hvile ved Problemet Kajak.

LE BRETON-MARTIN

ODDERPATRULJEN PAA LANGFART

Ved Velvilje fra H. Aschehoug & Co.'s Forlag ser vi os i Stand til i dette Nr. at paabegynde en spændende Spejderroman, der er en Fortsættelse af den kendte »Odderpatruljen« (Admiralens Dreng). Denne handlede om følgende: »Odderpatruljen« blev oprettet af Admiral Worthington i den lille Landsby Brinscombe i Devonshire. Patruljen bestaar af Føreren David Pethycombe, Son af Smeden paa Stedet, af Bob, Admiralens Son, som er Assistent, Amos Cleave, Son af en Krybskytte, Foxy, som er blevet dømt til Fængselsstraf, Gerald Heath, Son af Doktoren, Maurice Warner, Præsens Son, og Godsejer Etebbings Son Harry. — Percy Judkins, en feig, samvittighedslos ung Mand, som har Overflod af Penge til sin Raadighed, hader Patruljen af sit ganske Hjerte og gør alt, hvad han kan for at skade den. Ved Bogens Slutning var han lige uforsonlig over for Spejderdrengene. Han følger efter dem til Bristol og fortsætter der med at lægge Hævnplaner.

Det vilde være Synd at sige, at Percy Judkins havde ligget paa den lade Side i de tre Uger, som var gaaet, siden hin begivenhedsrige Dag, da »Odderne« og »Hundene« havde givet ham en Dukkert i Hestedammen ved Hillborne Skole. Percy havde i den Tid opholdt sig paa Grand Hotel i Bristol, hvor han ventede paa en ny Lejlighed til at ramme David Pethycombe og »Odderpatruljen« med sin Hævn.

Han havde stadig holdt Øje med Patruljen. Han havde hørt om den Ulykke, David havde været udsat for, og om de spændende Oplevelser, Amos havde spillet Hovedrollen i, og selv om »Odderne« næsten havde glemt, at han eksisterede — ét var i hvert Fald sikkert: den unge Mands Hævnlyst var ikke kølnet endnu!

»Vi kommer ikke til at høre oftere fra den unge Percy Judkins,« havde Admiralén forsikret, — men Admiralén tog fejl paa dette Punkt. Han glemte, at Percy var en onskabsfuld og hævn-gerrig Dagdrivert, der havde Masser af Penge, og som ikke vilde sky noget som helst Middel, bare han naaede sit Maal. Den Tid skulde da ogsaa snart komme, da Admiren blev revet ud af sin Fejltagelse — og det endda paa en temmelig ublid Maade.

Det tog tre Uger, inden David kom sig efter det Slag, han havde faaet i Hovedet, da han reddede Ridgcombes Datterdatter ved at standse hendes Hest, der var løbet løbsk. Resten af Patruljen havde haft travlt i den Tid, og en Dag fik Percy at vide, at »Odderne« var paa Vej til Bristol, hvor de for første Gang skulde tage Kampen op mod nogle By-Spejdere — og det ovenikøbet som Admiral Worthingtons Gæster.

De skulde møde Ravnepatruljen i Bristol i en »Sporingsopgave«.

Percy var paa en eller anden Maade blevet gode Venner med Gottfrey Hyde, Føreren for Ravnepatruljen, under Navnet George Wilbraham, og havde sat sig nøje ind i den forestaaende Vædekamps Detailler.

Hidtil havde han ikke haft videre Held med sig i sine Bestræbelser for at ødelægge »Odderpatruljen«, men han vilde ikke oftere trække det korteste Straa. Ganske vist var han endnu ikke klar over, hvordan han skulde gribe Sagen an.

Det blæste og regnede stærkt, da »George Wilbraham« en Aften kom ud fra det Hus, hvor Geoffrey Hyde boede. Han smøgede Kraven godt op om Ørene, før han begav sig paa Vej hjem til Hotellet.

Til Trods for det stygge Vejr var han i glimrende Humør. Han havde i Aften faaet en hel Del at vide og var klar over, at nu maatte der handles, hvis det store Slag skulde vindes.

Som den gode Skuespiller han var, havde han haft Held med sig og vundet Geoffrey Hydres fulde Tillid.

I Aftenens Løb havde han listet en Mængde værdifulde Oplysninger ud af Drengen; han vidste, at »Odderpatruljen« og »Ravnene« skulde mødes i en stille Gade i Udkanten af Byen Dagen efter Kl. 3. En af Ravnene skulde saa have to Minutters Forspring og imens skulde de andre gemme sig — uden at se, hvor han løb hen — allesammen undtagen to af »Odderne«, Bob og Gerald, som straks skulde følge efter ham.

Efter to Minutters Forløb skulde Bob løbe tilbage, kalde paa sine Kammerater og sætte dem paa Sporet efter Flygtningene.

Imens skulde den anden Forfølger holde sig saa tæt op til Flygtningen som muligt, saa de begge vilde faa mindst seks Minutters Forspring.

For at underrette sine Patruljekammerater om, hvilken Vej, han var løbet, skulde han med Kridt aftegne Mærker. De andre skulde saa sprede sig og søge at opfange »Vildtet« saa hurtigt som muligt.

Hvis »Ravnene« ikke var indhentet i Løbet af en Time, havde »Odderne« tabt Kampen.

Alt dette havde Geoffrey Hyde betroet sin nye Ven »Wilbraham« — og da denne smuttede ind i en Port for at tænde sin Cigaret, kluklo han indvendig over at have narret den godtroende Patruljefører.

Han vidste blot endnu ikke rigtigt, hvordan han skulde gaa til Værks.

Gaden, han gik i, var trang og øde. Porten, han havde søgt Tilflugt i, førte ind til et ubeboet Hus.

Han strøg en Tændstik, men et Vindpust slukede den, inden han fik tændt. Han rodede rundt i Lommerne for at finde en ny.

Da standsede han med ét. En Dør i Gaarden ved Siden af aabnedes, og to Mænd kom ud af Huset.

»De vil altsaa ikke give mig Henstand længere?« sagde den ene. »De er ikke saa lidt haard mod en stakkels Mand! Kan De da ikke i hvert Fald vente til næste Gang, jeg kommer hjem fra min Rejse. Jeg kan tjene adskilligt paa Søen!«

Percy krøb sammen. Holdt sig stille som en Mus. I sin mørke Overfrakke, med Kraven op om Ørene, var han ikke nem at skelne i Mørket. Ingen af Mændene lod til at bemærke ham.

»Jeg synes saamænd, jeg har givet Dem Henstand længe nok, Kaptajn,« svarede den anden i en snerrende Tone. »Nu vil jeg have Pengene — og dermed Bast! Hvis ikke De kommer med dem i Morgen tidlig, bliver jeg nødt til at tage mine Forholdsregler.«

Den anden, der øjensynlig var Sømænd, svarede:

»De tilbød at laane mig Pengene, Hr. Irans, og jeg sagde Dem, at det var uvist, hvornaar jeg kunde betale dem tilbage. Det er altsaa paa den Maade, De holder Deres Ord!«

»Jeg er hverken Millionær eller Filantrop,« lod Svaret koldt. »Og hvis det er sandt, at jeg tilbød at laane Dem Pengene, er det lige saa sikkert, at De gav mig Deres Ord paa, at De vilde tilbagebetale dem med Renter, inden der var gaaet seks Maaneder. Nu er det over otte Maaneder siden, og nu har jeg mistet Taalmodigheden! Enten skaffer De Pengene til i Morgen, Kaptajn Sleath, eller ogsaa gaar jeg til Politiet!«

Uden et Ord mere smældede han Døren i og lod Sømænden blive tilbage paa Trappen.

Den nærmeste Gadelygte var et godt Stykke borte; men Skæret fra den oplyste hans Ansigt, der var forvredet af Raseri. Næverne var knyttede og det saa ud, som om han havde i Sinde at dundre paa Døren igen.

Da kom han paa andre Tanker. Med en underlig hul Latter og en kraftig Ed gled han hen ad Gaden — uden at lægge Mærke til den tavse Tilhører.

Ved Gadehjørnet blev han staaende et Øjeblik og stirrede til venstre og højre, som vidste han ikke, i hvilken Retning han skulde gaa. Da tog han en fast Beslutning og vandrede ind mod Byens Centrum i Retning af Drawbridge og Jokkerne.

Percy listede frem fra sit Skjulested og fulgte efter ham.

Hvorfor mon? Hvad i Alverden skulde han kunne opnaa ved at følge efter en ludfattig ung Sømænd, der var kommet i Pengevanskeligheder?

Det var ikke af lutter Nysgerrighed. Percy havde Brug for en Medhjælper, der kunde staa ham bi i hans skumle Planer og her var øjensynlig en, der kunde bruges.

Kaptajn Sleath var Sømænd og i Knibe. Percy tumlede allerede med en Plan.

Det var derfor, at han gav sig til at liste efter Sømænden i Bristols sølede Gader i Stedet for at vandre hjem til Hotellets hyggelige Værelser.

Han blev hurtig klar over, at Sleath ikke havde noget bestemt Maal at gaa efter. Undertiden standsede han og saa sig tankefuldt omkring med et underligt vildt Glimt i Øjnene. Han saa ud til at være en stærk smidig ung Mand og Percy besluttede at lade ham være i Fred foreløbig.

Han »sporede« Manden med en haardnakket Udholdenhed, som vilde have gjort enhver Spejder Ære, og tog sig vel i Agt for at Manden ikke skulde opdage, at han blev forfulgt.

Det lod til at Sømænden brød sin Hjerne med et eller andet Problem, som det ikke var ham muligt at løse. (Fortsættes.)

Hjemmet

Danmarks
POPULÆRESTE
UGEBLAD

54 Stkr. Sowjet-Rusland

og Randstater, alle forskellige,
interessant historisk Samling,
kun Kr 1.64 franco overalt. Stort
farvetrykt Frimærkesamling gratis.
Frimærkehuset Hermes,
Klosterstræde 18.
København K. Tlf. Byen 900.

C. ØLLGAARD & GYLCHES

Frimærkehandel

Lille Kirkestræde 8 Telefon 3148
Specialitet: Skandinavien
Gamle Breve, Arkiver og Samlinger købes.

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen,
naar De køber Sæbe!

Dette morsomme lille
Mærke er Garantien for,
at De faar den rigtige

Worning & Petersens
Xeroformsæbe.
Over alt — overalt!

Gl. Numre af
Spejdernes Magasin
à 10 Øre sælges.
Nørregade 15, København. K.

ET VAADESKUD

»Ja, Axel, du finder selvfølgelig, at det er en grov Krænkelser af Ejenrumsretten, noget af det mest uhorste, der længe har været, det at jeg uden videre konfiskerer en af dig i dyre Domme betalt Revolver, men tro ikke, at det er uden Grund, hvor ofte har I ikke selv hørt om Vaadeskud, om Revolvere, der er gaaet af ved en Fejltagelse, enten idet en i Kaadhed har sigtet paa en anden, eller ogsaa er den gaaet af, medens han er gaaet med den i Lommen, ja, jeg kan fortælle jer en Hændelse herom. Det gør mig ondt at omtale den Ulykke, da den berøvede mig den første sande Ven, jeg har haft, men da vi nu alligevel er færdig med vort Program for i Aften, skal jeg fortælle jer, hvorledes det gik for sig.«

Det er den unge Tropsfører Bruun, som lige har konfiskeret en Revolver, som en af Drengene havde taget med til et Tropsmøde. Selvfølgelig blev vedkommende fornærmet, og de fleste af Drengene gav ham Ret deri.

»Som de fleste af jer ved, var min Fader Overlærer ved Sorø Akademi, hvor jeg boede og gik i Skole. Jeg var da syg engang i flere Maaneder, og kunde ikke deltage i Undervisningen og maatte i meget lang Tid holde mig inden Døre. Jeg tilbragte da den meste Tid af Dagen siddende i en stor Lænestol ved et Vindue, som vendte lige ud til Legepladsen. Derfra kunde jeg følge mine Kammeraters Leg i Frikvartererne, og det var, som jeg gik midt iblandt dem.

Det var en Morgen før andet Frikvarter, jeg sad som sædvanlig ved Vinduet. Der var fuldstændig stille paa Pladsen, men paa en Gang var det som alle Ringeapparaterne begyndte at kime. Trapperne blev paa een Gang fyldt med Drengene, som styrtede ned paa Pladsen. Straks begyndte de, hvor de slap i sid-

ste Frikvarter med at lege Tagfat, spille Janter eller hvad de ellers kunde finde paa. Da hændte det lige nedenfor mit Vindue, hvor nogle Drengene fra 4. Mellem stod og spillede Janter, at en af de smaa Drengene kom løbende og i Forbifarten kom til at sparke til en af Janterne. Ulykken var jo ikke større end at den kunde blive kastet om igen, men nu var det saa uheldigt, at Janten tilhørte Skolens Skræk Oscar Nielsen, en stor, kraftig, men ærkedum Elev fra 4. Mellem.

Han elskede at tyrannisere og vilde naturligvis ikke lade denne udmærkede Lejlighed gaa fra sig. Hurtig greb han den lille Fyr, som af Skræk ikke turde sige en Kny, løftede ham op fra Jorden og slog ham op af Væggen, som naar man banker en Dørmaatte. Som sædvanlig var der i Løbet af et Øjeblik samlet en Masse af Drengene, men selv om de fleste ikke sympatiserede med Oscar, var der dog ingen, som turde sige noget, thi om han skulde deltage i 6 eller 8 Slagsmaal om Dagen, var ham saa ligegyldigt som noget. Da kom nogle af 3. Mellem Drengene til, og deriblandt Erik, Klassens ukronede Fører. Da han saa, hvad der gik for sig, masede han sig hurtig igennem Kredsen, stillede sig op overfor Oscar, og raabte dirrende af Harm: Kan du slippe den arme Unge, og det med det samme. Fuldstændig Tavshed i Kredsen, noget lignende havde man aldrig været ude for. Oscar, som i Tovtrækning kunde hive 3 jevnaldrende til sig med den største Lethed. Og saa Erik. Vel var Erik heller ikke af de svage, men alligevel. Naa, bliver det til noget, fortsatte Erik. Nej, det var dog for meget af det gode. Hurtig slap Oscar sit Byt for at begynde med Erik, men dér havde han forregnet sig. Hver Gang Oscar slog ud efter ham parerede han af, el-

ler bukkede sig hurtigt, saa Oscar meget ofte slog ud i Luften, hvilket selvfølgelig vakte vild Jubel hos Tilskuerne. Den vagthavende Lærer kom imidlertid til Stede og afbrød Kampen, men Erik blev enstemmig vedtaget som Sejrherre.

Jeg havde aldrig før lagt Mærke til Erik, men kom nu til at interessere mig for ham, og da jeg ved Forespørgsel til min Fader fik oplyst, at han var en meget paalidelig Elev, ikke overbevog, men ret flittig og altid i godt Humør, fik jeg det arrangeret saaledes, at han en Dag kom op og besøgte mig. Vi fik os en meget lang Passiar og jeg kom til at synes vældig godt om ham, og dette første Besøg blev efterfulgt af flere og inden lang Tid kom han regelmæssig hver Eftermiddag og talte med mig. Jeg følte det som et Pust udefra, hver Gang han kom, og da jeg senere fik Lov at gaa Ture, hentedes han mig hver evige Dag, og vi gik da ofte meget lange Ture, hvorunder vi talte om meget, som ellers Drengene paa vor Alder sjældent taler om. Han fortalte saa meget smukt om sin Moder, der var Enke og boede i Helsingør, om Fugle og Planter talte vi, ja, der var snart ikke den Ting, undtagen vi tog den op til Drøftelse. Jeg mærkede snart, at han var en af den Slags Drengene, som man sjældent træffer, og jeg glædede mig hver Dag til, naar vi skulde ud.

Da var det en Formiddag, jeg husker det, som var det i Gaar. Jeg stod ved Vinduet og saa ned paa Pladsen, som var fuldstændig tom. 3. Mellem havde faaet Lov til at gaa i Vandet i Gymnastiktimen, da Læreren var syg, og jeg ventede, at de kom lige straks. Da kom pludselig et Par af Drengene styrtende op paa Kontoret. Ildrode var de i Ansigtet af Løbet og jeg forstod, at der maatte være sket noget alvorligt. Rektoren og et Par af Lærerne kom løbende ud fra

Kontoret og videre over mod Badeanstalten. Jeg stak hurtigt ned af Trapperne, men der var ingen paa hele Pladsen.

Da kom Portnerkonen snøftende ud til mig: »Det er forferdeligt, tænk, en af Drengene er blevet skudt ved et Vaadeskud.« Jeg spurgte ængsteligt, hvem det var, men hun vidste ikke Navnet paa ham. Jeg stod som fastnaglet. Tænk, hvis det nu var Erik. Jeg skulde lige til at løbe derover, da de kom bærende med den ulykkelige paa en af Skolens Baarer. Jeg løb derover. Jeg saa kun et blegt Ansigt med slappe Øjenlaag og en svedig Haarlok over Panden. Jeg kunde ikke holde det ud mere og styrtede op paa mit Værelse. Det var Erik. Jeg sad endnu i min Læne-

stol, da min Fader kom op. De var paa Vej hjem fra Badeanstalten, da en af Drengene viste en Revolver frem, som han Dagen iforvejen havde købt inde i Byen, fortalte min Fader. Da var et Egern sprunget forbi dem ind mellem Træerne, og da den blev siddende derinde, vilde Drengen skyde det for at faa det til sin Samling. Dette lagde Erik sig imellem og da han alligevel gjorde Mine til at ville skyde, slog Erik Revolveren ud af Haanden paa ham, men uheldigvis gik den af i det samme og Kuglen trængte sig op i Tindingen paa Erik, som med et Skrig styrtede om, død paa Stedet.

Jeg sad fuldstændig tavs Resten af Dagen, bemærkede det daarlig nok, da Ligvognen kom

rullende over Pladsen. En Baare blev bragt ud og skubbet ind i Vognen. Dørene lukkedes, og de kørte væk med Erik, min første virkelige Ven. Siden den Dag har jeg været fanatisk Modstander af Skydevaaben, som bæres til ingen Nytte, og der er en til, som ogsaa advarer enhver Dreng derimod, det er en Grosserer i Aarhus, ham, der den Gang indirekte var skyldig i Eriks Død. Tænk, om Du kom i samme Situation, tænk hvilke Samvittighedskvaler et saadant Menneske maa have. Forstaar I saa, at det er ikke uden Grund naar jeg prædiker for jer, at I aldrig maa gaa med Skydevaaben paa jer.«

C. 19.

1. Absalons Trop.

DE BEDSTE BØGER FOR RASKE DRENGE

COOPERS

INDIANERFORTÆLLINGER

Alle illustrerede med mange Farvebilag.

Hjortedræber. 2,50 Kr., kart.

Den sidste Mohikaner. 2,50 Kr., kart.

Stifinder. 2,50 Kr., kart.

Prærien. 2,50 Kr., kart.

Læderstrømpe. 2,50 Kr., kart.

De to sidstnævnte Bind udkommer i Løbet af Efteraaret.

Nylig udkom:

PERCY WESTERMANN: Anden Styrmand. 2,50 Kr., kart.

En umaadelig spændende Roman om en Sørover-Dreadnought med Basis i Stillehavet. Bogen er forsynet med ypperlige Illustrationer.

Faas i alle Boglader.

JULES VERNE:

EVENTYRLIGE REJSER

Alle illustr. med mange fantasifulde Farvebilag.

Jorden rundt. 1,75 Kr., kart. 2 Kr.

En Verdensomsejling under Havet. 1,75 Kr., kart. 2 Kr.

I Løbet af Efteraaret udk. i et nyt stort Format:

Fem Uger i Ballon. 2,75 Kr., kart.

Kaptajn Steens vidunderlige Hændelser. 2,75 Kr. kart.

GYLDENDALSKE BOGHANDEL

Engelsk Lommebog for Spejdere for 1924

kan faas i Spejdernes Boghandel for 1 Kr. + Porto 15 Øre.

glas; alligevel er blevet bragt en Del Insekter med hjem i Trændstikæsker o. lign. Pas særlig paa her og vær opfindsom med Hensyn til Transporten, saa Dyrene ikke pines. Mange Insekter søger om Aftenen mod Lyset, saa det kan gerne være, at du i Nærheden af Lejrbaalet kan fange nogle Aftensværmere, som du ellers vilde have vanskeligt ved at faa fat i.

Er Indsamlingen tilendebragt, kommer *Opstillingen*. Du har nok lagt Mærke til, at naar et Insekt har været dødt en Tid, bliver Kroppen stiv og skør, derfor maa du, saa snart du kommer hjem fra dine Ture og er ganske sikker paa, at dine Insekter er døde, forsyne dem med Naal, da de meget let brækker itu, hvis det skal gøres senere. Knappenaale kan selvfølgelig bruges hertil, men der findes i Handelen nogle tynde Insektnaale, som du bør bruge, ja ved spinkle Eksemplarer er de nødvendige. Naalen sættes paa de fleste Insekter gennem Brystet, dog anbefales det ved Biller at sætte den gennem én af Dækvingerne, men pas paa, at den ikke støder mod et Ben, saa det gaar af.

Spilningen af Sommerfugle foregaar paa den Maade, at du tager et Stykke Brød, hvori du har lavet en Rende dyb nok til at rumme Insektets Krop, saa Vingerne kan ligge fladt ovenover. Naalen sættes fast i Rendens Bund, og nu gælder det om at faa spilet Vingerne pænt ud og at faa Følehornene og Snabelen trukket godt frem, saa man, naar Insektet er tørt, virkelig kan se noget paa det.

Naar Tørringen er forbi, skal Insektet flyttes over i Insektkassen, og som saadan bruger de fleste en almindelig Cigaræske (kan klæbes over med ensfarvet hvidt eller sort Papir). Et lille Stykke Kamfer (eller Naf-talin) i et Hjørne af Æsken forhindrer, at Insekterne odelægges af Møl.

Bestemmelsen af de fundne Insekter kan tit volde Vanskeligheder for en Spejder, men det maa være dig tilladt at henvende dig til Specialister paa dette Omraade, (en Rover-Spejder f. Eks.), og enhver interesseret Lærer i Naturhistorie vil være glad for at give Oplysninger. Høsts naturhistoriske Tavler (Biller og Sommerfugle) er udmærkede og billige, hvis du har Lyst til selv at bestemme dine Insekter, hvilket naturligvis er det bedste.

Har du saa faaet Navnet paa Insektet at vide, skriver du det sammen med Datoen paa et passende Stykke Papir, der anbringes paa en særlig Naal bagved Insek-

Læs iøvrigt Svendsens Nødhjælp Side 87 angaaende Øre og Øje.

Mad og Drikke og Sovn.

Ligesaa lidt som man bør spise umaadeholdent, bør man vogte sig for at drikke for meget, selv om man i Øjeblikket synes, at man trænger til en ordentlig Slurk.

Det er usundt at fylde sin Mave helt med Vand, og værre bliver det naturligvis, naar Talen er om Øl, Spiritus eller skadelige Væsker af anden Art.

Paa lange varme Fodture bør man drikke saa lidt som muligt. Det er fristende, men lad være med det. Resultatet bliver altid: Stærk Sved, Træthed og Uop-lagthed.

Du skal vide, at Søvnens er ligesaa vigtig som Mad og Drikke, og

at man ikke kan klare sig med mindre end 8—9 Timers Søvn.

Nattesøvnen er den sundeste. Morgen eller Formiddagssovn er ikke nær saa god.

Tobak og Alkohol

er Gift for Nerverne og Hjertet.

Et Menneskehjerte vil for eller senere blive svækket ved stadig Brug af disse Ting.

Cigaretter er med Rette blevet kaldt Ligkistesom. Syn og Horelse forringes paa stærkt cigaretrygende Dreng.

Annedrættet er ikke godt, men bliver uregelmæssigt og trangt.

Hverversergenterne i England angiver Cigaretrykning som Hovedårsag til daarlig Udvikling og den usunde Tilstand af Hjertet, der fører til de fleste Kassationer.

Cigaretrykning er odelæggende for Styrke og Udholdenhed.

Berøver du dig selv de vigtige Stoffer, der er nødvendige for Sjæls og Legemes sunde Udvikling? Maa-ske har du aldrig tænkt over, at Onani er Årsag til Dumhed, Træghed, Slaphed og sjæleligt og legemligt Ildebefindende. De Stoffer, der ved Purringen beroves Legemet, har netop til Opgave at styrke Cellerne i din Krop.

Er du Sportsmand — hvad du forhaanbentlig er —, saa lad være med at tro, at du kan slaa Verdensrekord i 100 m Løb foreløbig, fordi du løber godt. Tag den med Ro. Lad Træningen skride frem naturligt (de første Gange uden at jage efter at forbedre Tiden) og uden

Overanstrengelse, og tro ikke, at det at træne til 100 m Løb udelukkende består i at løbe de 100 m. Nej, en meget væsentlig Del af Træningen består i sund Levevis, let Kost og fornuftig Motion af alle Lemmer.

Dyrk saa megen forskellig Idræt som muligt og lad være med at blive Specialist i alt for høj Grad. Enkelte af dine Organer vil da nemlig ogsaa blive Specialister paa Bekostning af andre.

Overtræning vil i mange Tilfælde frembringe Udvidelse af Hjertet. Maadehold maa derfor anbefales.

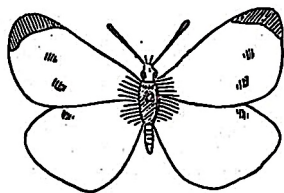
Legemsøvelser og Mad.

Opbygning af et godt Legeme fordrer mere end Træning af Musklerne, navnlig maa man have sin Opmærksomhed henvendt paa Madspørgsmaalet. Sund Føde, god Tygning, ingen Nedskylning af Føden er Betingelser, som maa overholdes, hvis man ønsker et godt Resultat.

Træning af en Patrulje.

Her maa jeg henvise til Spejderbogens Afsnit om Legemsøvelser.

Axel Danneskov.

Zoolog.

For en Samling af ca. 40 Insekter i Kasse med Angivelse af Navn, Findested og Dato paa en lille Seddel paa Naalen eller bagved Insektet. Findestedet bør paa et medfølgende Blad karakteriseres ved f. Eks. Skov, Skovskrænt, Gødningsbunke o. s. v. eller:

For en Række Optegnelser af Jagttagelser over Dyr (Fugle, Insekter, Pattedyr o. s. v.). Den bør omfatte ca. 40 Jagttagelser, og hver bør gøre klart og tydeligt Rede for Dyrets Udseende og Optræden, Jagttagelsens Dato og Tid paa Døgnet og Findestedet, der saa nøje som muligt bør karakteriseres. Hvis Optegnelserne led-

sages af gode og oplysende Tegninger eller Fotografier vil et mindre Antal — ca. 25 være tilstrækkeligt.

Hvis du vil tage Zoolog-Mærket og begynde at samle Insekter til det, maa det endelig hele Tiden staa dig ganske klart, hvad der staa i Spejderlovens § 6: En Spejder er god mod Dyr, og en Spejder piner ikke Dyr. Kan du ikke forstaa, hvordan en Spejder maa blive til Mode, naar han f. Eks. har »dræbt« (d. v. s. bedøvet) en Bille med en Draabe Æther, sat den paa en Naal, og saa Dagen efter kommer og ser det stakkels Dyr sidde og »spille« med Vinger og Ben. Du maa fremfor alt sikre dig mod, at noget lignende kan ske for dig.

Redskaberne, du har Brug for, er ikke mange, og du kan let selv lave dem.

1. *Fangstglas* er absolut nødvendigt. Det er et Glas (el. Daase) med tætsluttende Laag og i Bunden af dette lægger du nogle Stykker Træpapir, som overhældes med Æther. Naar saa Insektet bringes ned i Glasset, der fyldes med Ætherdampe efterat Laaget er sat paa, vil det snart dø. Enkelte store Biller taaler en hel Del, hvorfor de helst maa have en ekstra Draabe Æther paa Hovedet (f. Eks. med en Hævert til Fyldepen).

2. *Ketcheren* er en snmasket Pose (fleret er det bedste, men aabent Gardintøj kan bruges) befestet til en Stang. Spejderhatten er absolut upraktisk til Brug ved Indfangningen, i hvert Fald af Sommerfugle, der oftest bliver »ukendelige«, inden man faar fat i dem. Nej, Posen bør være gennemsigtig, da det meget ofte er nødvendigt at bedøve Insektet, mens det endnu er i Posen.

3. *Æsker*. Du maa desuden paa Turene, du foretager, medtage en Del Æsker, hvori du kan opbevare Byttet, til du kommer hjem, da de dræbte Dyr (navnlig Sommerfugle) ikke taalet at proppes sammen i een Æske. Kun undtagelsesvis kan du tage levende Insekter med hjem, og gør du det, maa du selvfølgelig ikke lade dem gaa sammen, da de let kan odelægge Vinger og Ben paa hverandre, hvorved du ogsaa skaffer dem unødigt Pine. Jeg tænker, at du foretager særlige Ture med det Formaal for Øje at samle Insekter, enten du saa gaar alene eller sammen med en Kammerat, der ogsaa samler, og saa har du selvfølgelig de nødvendige Ting med; men jeg har haft mange Eksempler paa, at der fra almindelige Spejderture, hvor man selvfølgelig ikke mødte med Ketscher og Fangst-

Dansk og udenlandsk Litteratur

Hurtigste Forskrivning. Subskriptioner modtages.

P. HAASE & SØNS BOGHANDEL

(th. Lehmann & Stage)
Løvstræde 3 (overfor Postgaarden). Tlf. 5130-5178
Konto kan aabnes efter nærmere Aftale.

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/s NEFA

Fuglebakkevej 90, L. — Tlf. Taga 1898.

Spejdere, som selv vil fremstille Deres Radio-
apparater, kan ikke und-
være den lige udkomne Bog:

Radio Telegrafi og Telefoni

med Vejledning til Apparaters Fremstilling
I England solgt i 100,000 Eksemp. Pris 3 Kr.

Faas hos enhver Boghandler.

ANDR. FRED. HØST & SØNS FORLAG

G A V E B Ø G E R TIL KONFIRMATIONEN:

C. G. D. Roberts:
»VILDMARKENS BØRN«
Kr. 4.50, indb. i Shirting Kr. 6.50,
indbunden i Hælskind Kr. 16.00.

Rudolf Bruhn:
»FORTÆLLINGER«
Kr. 3.50.

F. W. FARRER:
»LIDT EFTER LIDT«
Kr. 5.00.

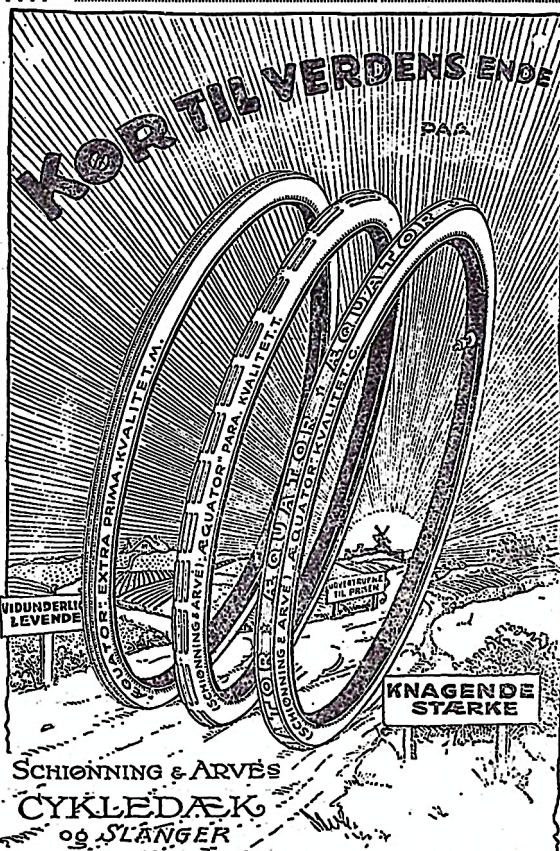
P. S. Barfod:
»U. F. O. R. S. A. G. T.«
Kr. 3.00.

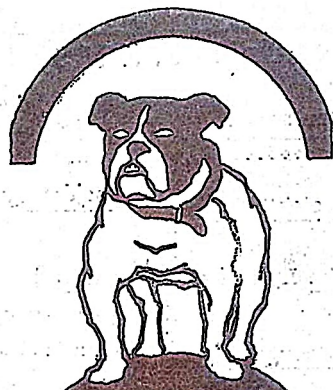
P. S. Barfod:
»ALTID FREJDIG«
Kr. 1.50.

P. S. Barfod:
»VÆRN DIN TRO«
Kr. 1.50.

DANSKE DRENGES SANGBOG
Indbundet i Hælskind Kr. 3.50.

— FAAS I ALLE BOGLADER —
DANSKE DRENGES FORLAG

HECTOR

SPEJDER-FODTØJ

har den rigtige Facons, er stærkt som Jærn, og følger dog Fodens Bevægelser, trætter ikke paa Vej eller Terræn, er aldeles vandtæt og faas i alle Størrelser til Piger og Dreng.

Spejderstøvler med dobb. Saaler og Remme i Skaftet fra 12½ Kr.

Skaftestøvler, brune og sorte, med og uden Lakkrave fra 14½ Kr.

Skolestøvler med Kærne-Saaler af chromgarvet Læder 10½ Kr.

Gymnastik-, Danse- og Balletsko fra 1 Kr. 50 Øre.

Engelske Lædergamascher 8½ Kr.

Viklers 5½ og 8½ Kr.

Verdens største Fodtøjsmagasin